

Официален вестник

на Европейския съюз

C 55

Издание
на български език

Информация и известия

Година 52
7 март 2009 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейските общности		
2009/C 55/01	Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 44, 21.2.2009 г.	1
V Обявления		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд на Европейските общности		
2009/C 55/02	Дело C-140/07: Решение на Съда (първи състав) от 15 януари 2009 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Hecht-Pharma GmbH/Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg (Директива 2001/83/ЕО — Член 1, точка 2 и член 2, параграф 2 — Понятие за „лекарствен продукт според функцията му“ — Продукт, чието свойство на лекарствен продукт според функцията му не е установено — Вземане предвид на съдържанието на активни вещества)	2
2009/C 55/03	Дело C-383/07: Решение на Съда (втори състав) от 15 януари 2009 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Германия) — M-K Europa GmbH & Co. KG/Stadt Regensburg (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 258/97 — Член 1, параграфи 1-3 — Нови храни и нови хранителни съставки)	3
2009/C 55/04	Дело C-495/07: Решение на Съда (първи състав) от 15 януари 2009 г. (преюдициално запитване от Oberster Patent- und Markensenat — Австрия) — Silberquelle GmbH/Maselli Strickmode GmbH (Марки — Директива 89/104/ЕИО — Членове 10 и 12 — Отмяна — Понятие за реално използване на марка — Поставяне на марката върху рекламни предмети — Безплатно разпространение на такива предмети на приобретателите на стоки на притежателя на марката)	3

BG

2009/C 55/05	Дело C-502/07: Решение на Съда (втори състав) от 15 януари 2009 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sad Administracyjny — Република Полша) — K-1 sp. zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (ЦДС — Нередовности в декларацията на данъчнозадълженото лице — Допълнителна такса)	4
2009/C 55/06	Дело C-539/07: Решение на Съда (седми състав) от 15 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2002/22/ЕО — Член 26, параграф 3 — Единен европейски номер за спешни повиквания — Информация за местоположението на този, който осъществява повикването — Предоставяне на информация на службите за спешни повиквания — Липса на транспониране в определения срок)	4
2009/C 55/07	Дело C-259/08: Решение на Съда (шести състав) от 15 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция (Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 79/409/ЕИ — Опазване на дивите птици — Опазване и поддържане на местообитанията — Класифициране като специални защитени зони — Забрана на лова и улавянето — Неправилно транспониране)	5
2009/C 55/08	Дело C-421/08 P: Жалба, подадена на 24 септември 2008 г. от Calebus, SA срещу Определение от 14 юли 2008 г. на Първоинстанционния съд (първи състав) по дело T-366/06, Calebus, SA/Комисия на Европейските общности, подпомагана от Кралство Испания	5
2009/C 55/09	Дело C-506/08 P: Жалба, подадена на 14 ноември 2008 г. от Кралство Швеция срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (трети разширен състав) на 9 септември 2008 г. по дело T-403/05: MyTravel Group plc/Комисия на Европейските общности	6
2009/C 55/10	Дело C-520/08 P: Жалба, подадена на 27 ноември 2008 г. от HUP Usługi Polska sp. z o.o. (по-рано HP Temporarpersonalgesellschaft mbH) срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (пети състав) на 24 септември 2008 г. по дело T-248/05: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (по-рано HP Temporarpersonalgesellschaft mbH)/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) и Manpower, Inc.	7
2009/C 55/11	Дело C-525/08: Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 2 декември 2008 г. — Sylvia Bienek/Condor Flugdienst GmbH	8
2009/C 55/12	Дело C-538/08: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 4 декември 2008 г. — X Holding BV/Staatssecretaris van Financiën	8
2009/C 55/13	Дело C-541/08: Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 4 декември 2008 г. — Fokus Invest AG/Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)	8
2009/C 55/14	Дело C-549/08: Иск, предявен на 10 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Ирландия	9
2009/C 55/15	Дело C-551/08: Иск, предявен на 11 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Полша	9
2009/C 55/16	Дело C-552/08 P: Жалба, подадена на 12 декември 2008 г. от Agrar-Invest-Tatschl GmbH срещу Решение на Първоинстанционния съд (осми състав) от 8 октомври 2008 г. по дело T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH/Комисия на Европейските общности	10
2009/C 55/17	Дело C-558/08: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 17 декември 2008 г. — Portakabin Limited и Portakabin BV/Primakabin BV	10
2009/C 55/18	Дело C-560/08: Иск, предявен на 17 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания	11

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2009/C 55/19	Дело С-565/08: Иск, предявен на 19 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република	12
2009/C 55/20	Дело С-570/08: Преюдициално запитване, отправено от Anotato Dikastirio (Кипър) на 22 декември 2008 г. — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias/Anatheoritiki Archi Prosforon	13
2009/C 55/21	Дело С-571/08: Иск, предявен на 22 декември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република	13
2009/C 55/22	Дело С-572/08: Иск, предявен на 22 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република	14
2009/C 55/23	Дело С-573/08: Иск, предявен на 22 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република	14
2009/C 55/24	Дело С-576/08 Р: Жалба, подадена на 23 декември 2008 г. от People's Mojahedin Organization of Iran срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (седми състав) на 23 октомври 2008 г. по дело Т-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет на Европейския съюз	15
2009/C 55/25	Дело С-577/08: Преюдициално запитване, отправено от Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt (Белгия) на 29 декември 2008 г. — Rijksdienst voor pensioenen/E. Brouwer	16
2009/C 55/26	Дело С-578/08: Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 29 декември 2008 г. — Rhimou Chakroun/Minister van Buitenlandse Zaken	16
2009/C 55/27	Дело С-579/08 Р: Жалба, подадена на 24 декември 2008 г. от Messer Group GmbH срещу Решението на Първоинстанционния съд (първи състав), постановено на 15 октомври 2008 г. по дело Т-305/06, Air Products and Chemicals Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП)	17
2009/C 55/28	Дело С-581/08: Преюдициално запитване, отправено от VAT and Duties Tribunal, Лондон (Обединеното кралство) на 29 декември 2008 г. — EMI Group Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	17
2009/C 55/29	Дело С-584/08: Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Liège (Белгия) на 29 декември 2008 г. — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA/Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)	18
2009/C 55/30	Дело С-586/08: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 29 декември 2008 г. — Angelo Rubino/Ministero dell'Università e della Ricerca	19
2009/C 55/31	Дело С-2/09: Преюдициално запитване, отправено от Върховен Административен Съд (България) на 6 януари 2009 г. — Петър Димитров Калинчев/Регионална Митническа Дирекция — Пловдив	19
2009/C 55/32	Дело С-5/09: Иск, предявен на 8 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция	19
2009/C 55/33	Дело С-10/09: Жалба, подадена на 9 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република	20
2009/C 55/34	Дело С-11/09: Иск, предявен на 9 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република	20

2009/С 55/35	Дело С-12/09: Иск, предявен на 19 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република	21
2009/С 55/36	Дело С-13/09: Иск, предявен на 9 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република	21
2009/С 55/37	Дело С-240/08: Определение на председателя на Съда от 4 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург	21

Първоинстанционен съд на Европейските общности

2009/С 55/38	Дело Т-162/06: Решение на Първоинстанционния съд от 14 януари 2009 г. — Kropoly/Комисия (Държавни помощи — Регионални помощи в полза на големи инвестиционни проекти — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар — Мотиви — Стимулиращ ефект на помощта — Необходимост от помощта)	22
2009/С 55/39	Дело Т-399/06: Решение на Първоинстанционния съд от 21 януари 2009 г. — giropay/СХВП (GIROPAY) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността GIROPAY — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94)	22
2009/С 55/40	Дело Т-296/07: Решение на Първоинстанционния съд от 21 януари 2009 г. — Korsch/СХВП („PharmaCheck“) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „PharmaCheck“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Ограничаване на списъка на стоки)	23
2009/С 55/41	Дело Т-307/07: Решение на Първоинстанционния съд от 21 януари 2009 г. — Hansgrohe/СХВП (AIRSHOWER) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността AIRSHOWER — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94)	23
2009/С 55/42	Дело Т-316/07: Решение на Първоинстанционния съд от 22 януари 2009 г. — Commercy/СХВП — easyGroup IP Licensing (easyHotel) (Марка на Общността — Процедура за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „easyHotel“ — По-ранна национална словна марка „EASYHOTEL“ — Относително основание за отказ — Липса на прилика на стоките и услугите — Член 8, параграф 1, буква б) и член 52, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Правна помощ — Молба, подадена от синдика на търговско дружество — Член 94, параграф 2 от Процедурния правилник)	23
2009/С 55/43	Дело Т-352/07: Решение на Първоинстанционния съд от 14 януари 2009 г. — Комисия/Rednar (Арбитражна клауза — Договори, сключени в рамките на Четвърта рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности — Проекти Rise и Healthline — Липса на съответствие на част от декларираните разходи с договорните клаузи — Възстановяване на част от изплатените суми — Неприсъствено производство)	24
2009/С 55/44	Дело Т-424/07: Решение на Първоинстанционния съд от 20 януари 2009 г. — Pioneer Hi-Bred International/СХВП (OPTIMUM) (Марка на Общността — Заявка на словна марка на Общността OPTIMUM — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Задължение за мотивиране — Службена проверка на фактите — Член 73 и член 74, параграф 1 от Регламент № 40/94)	24
2009/С 55/45	Дело Т-372/06: Определение на Първоинстанционния съд от 19 декември 2008 г. — Bomba Energia Getränkevertriebs/СХВП — Eckes-Granini (Bomba) (Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	25

2009/C 55/46	Дело T-137/07: Определение на Първоинстанционния съд от 17 декември 2008 г. — Portela/Комисия (Извъндоговорна отговорност — Търговия с дефектни цифрови термометри, които имат маркировка „СЕ“ — Бездействие на Комисията — Причинно-следствена връзка — Иск, който е частично явно недопустим и частично явно лишен от правно основание)	25
2009/C 55/47	Дело T-209/07: Определение на Първоинстанционния съд от 16 декември 2008 г. — Gaedertz/CXВП — Living Byte Software (GlobalRemote) (Марка на Общността — Искане за обявяване на недействителност — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	26
2009/C 55/48	Дело T-223/07 P: Определение на Първоинстанционния съд от 18 декември 2008 г. — Thierry/Комисия (Жалба — Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура по повишаване за 2004 г. — Отхвърляне на искане за изслушване на свидетел — Явно недопустима жалба)	26
2009/C 55/49	Дело T-285/07: Определение на Първоинстанционния съд от 16 декември 2008 г. — Италия/Парламент и Комисия („Искане в хода на производството — Възражение за недопустимост — Частична недопустимост на жалбата — Невъзможност Парламентът да носи отговорност за обжалвания акт“)	26
2009/C 55/50	Дело T-117/08: Определение на Първоинстанционния съд от 16 декември 2008 г. — Италия/ЕИСК и Комисия (Процедурно възражение — Възражение за недопустимост — Частична недопустимост на жалбата — Липса на основание за вменяване на Комисията на отговорност за актовете)	27
2009/C 55/51	Дело T-468/08 R: Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 23 декември 2008 г. — AES-Tisza/Комисия (Обезпечително производство — Държавни помощи — Решение на Комисията, с което се обявява за несъвместима с общия пазар помощта, предоставена от Република Унгария на някои производители на електрическа енергия под формата на споразумения за закупуване на електрическа енергия — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност — Претегляне на интереси)	27
2009/C 55/52	Дело T-535/08: Жалба, подадена на 8 декември 2008 г. — Tuzzi fashion/CXВП — El Corte Inglés (Emidio Tucci)	28
2009/C 55/53	Дело T-536/08: Жалба, подадена на 9 декември 2008 г. — Nuvis/Съвет	28
2009/C 55/54	Дело T-537/08: Жалба, подадена на 9 декември 2008 г. — Cixi Jiangnan Chemical Fiber и др./Съвет	29
2009/C 55/55	Дело T-538/08: Жалба, подадена на 9 декември 2008 г. — Rewe-Zentral/CXВП — Kodi Diskontläden (inéa)	29
2009/C 55/56	Дело T-543/08: Жалба, подадена на 15 декември 2008 г. — RWE и RWE Dea/Комисия	30
2009/C 55/57	Дело T-544/08: Жалба, подадена на 15 декември 2008 г. — Hansen & Rosenthal и H & R Wax Company Vertrieb/Комисия	31
2009/C 55/58	Дело T-547/08: Жалба, подадена на 12 декември 2008 г. — X-Technology Swiss/CXВП (изображение на чорап)	31
2009/C 55/59	Дело T-550/08: Жалба, подадена на 15 декември 2008 г. — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen/Комисия	32
2009/C 55/60	Дело T-551/08: Жалба, подадена на 15 декември 2008 г. — H & R ChemPharm/Комисия	32
2009/C 55/61	Дело T-552/08: Иск, предявен на 17 декември 2008 г. — Комисия/Domótica	33
2009/C 55/62	Дело T-554/08: Жалба, подадена на 8 декември 2008 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия	34

2009/С 55/63	Дело Т-555/08: Жалба, подадена на 16 декември 2008 г. — iPublish Ganske Interactive Publishing/СХВП (изображение на навигационен уред)	35
2009/С 55/64	Дело Т-556/08: Жалба, подадена на 17 декември 2008 г. — Slovenská pošta/Комисия на Европейските общности	35
2009/С 55/65	Дело Т-557/08: Жалба, подадена на 18 декември 2008 г. — mPAY24/СХВП — Ultra (MPAY)	35
2009/С 55/66	Дело Т-560/08 Р: Жалба, подадена на 19 декември 2008 г. от Комисията на Европейските общности срещу Решение на Съда на публичната служба, постановено на 14 октомври 2008 г. по дело F-74/07, Meierhofer/Комисия	36
2009/С 55/67	Дело Т-561/08: Иск, предявен на 15 декември 2008 г. — Bactria и Gutknecht/Комисия	37
2009/С 55/68	Дело Т-565/08: Жалба, подадена на 17 декември 2008 г. — Corsica Ferries France/Комисия	38
2009/С 55/69	Дело Т-566/08: Жалба, подадена на 17 декември 2008 г. — Total Raffinage Marketing/Комисия	38
2009/С 55/70	Дело Т-567/08 Р: Жалба, подадена на 19 декември 2008 г. от Bart Nijs срещу решението, постановено на 9 октомври 2008 г. от Съда на публичната служба по дело F-49/06, Nijs/Сметна палата	39
2009/С 55/71	Дело Т-568/08: Жалба, подадена на 17 декември 2008 г. — М6/Комисия	40
2009/С 55/72	Дело Т-569/08: Жалба, подадена на 22 декември 2008 г. — Visonic/СХВП — Sedea Electronique (VISIONIC)	40
2009/С 55/73	Дело Т-570/08: Жалба, подадена на 22 декември 2008 г. — Deutsche Post/Комисия	41
2009/С 55/74	Дело Т-571/08: Жалба, подадена на 22 декември 2008 г. — Германия/Комисия	41
2009/С 55/75	Дело Т-573/08: Жалба, подадена на 17 декември 2008 г. — TF1/Комисия	42
2009/С 55/76	Дело Т-575/08: Жалба, подадена на 22 декември 2009 г. — 4care/СХВП — Laboratorios Diafarm (Acumed)	43
2009/С 55/77	Дело Т-576/08: Жалба, подадена на 23 декември 2008 г. — Германия/Комисия	43
2009/С 55/78	Дело Т-578/08: Жалба, подадена на 23 декември 2008 г. — DVB Project/СХВП — Eurotel (DVB)	44
2009/С 55/79	Дело Т-584/08: Жалба, подадена на 30 декември 2008 г. — Cantiere Navale De Poli/Комисия	44
2009/С 55/80	Дело Т-586/08: Жалба, подадена на 24 декември 2008 г. — Kerma/СХВП (BIOPIETRA)	45
2009/С 55/81	Дело Т-3/09: Иск, предявен на 2 януари 2009 г. — Италия/Комисия	45
2009/С 55/82	Дело Т-4/09: Жалба, подадена на 5 януари 2009 г. — UniCredit/СХВП — Union Investment Privatfonds (UniCredit)	46
2009/С 55/83	Дело Т-9/09 Р: Жалба, подадена на 15 януари 2008 г. от Luigi Marcuccio срещу Определение от 4 ноември 2008 г. на Съда на публичната служба по дело F -133/06, Marcuccio/Комисия	46

2009/С 55/84	Дело Т-10/09: Жалба, подадена на 14 януари 2009 г. — Formula One Licensing/СХВП — Racing — Live (F1 — Live)	47
2009/С 55/85	Дело Т-11/09: Жалба, подадена на 14 януари 2009 г. — Özdemir/СХВП — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)	47
2009/С 55/86	Дело Т-16/09 Р: Жалба, подадена на 19 януари 2009 г. от Luigi Marcuccio срещу определение, постановено на 4 ноември 2008 г. от Съда на публичната служба по дело F-87/07, Marcuccio/Комисия	48
2009/С 55/87	Дело Т-20/09 Р: Жалба, подадена на 16 януари 2009 г. от Комисията на Европейските общности срещу решение, постановено на 4 ноември 2008 г. от Съда на публичната служба по дело F-41/06, Marcuccio/Комисия	49
2009/С 55/88	Дело Т-23/09: Жалба, подадена на 21 януари 2009 г. — CNOP и CCG/Комисия	49
2009/С 55/89	Дело Т-24/09: Жалба, подадена на 21 януари 2009 г. — Bioscaps/Комисия	50
2009/С 55/90	Дело Т-132/98: Определение на Първоинстанционния съд от 17 декември 2008 г. — Groupe Perry и Isibiris/Комисия	50
2009/С 55/91	Дело Т-98/06: Определение на Първоинстанционния съд от 18 декември 2008 г. — Fédération nationale du Crédit agricole/Комисия	50

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2009/С 55/92	Дело F-35/07: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 27 ноември 2008 г. — Klug/ЕМЕА (Публична служба — Срочно наети служители — Неподновяване на договор с определен срок — Неблагоприятен доклад за оценка — Психически тормоз)	51
2009/С 55/93	Дело F-32/08: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 20 януари 2009 г. — Klein/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Пенсия за инвалидност — Смърт — Понятие за дете на издръжка — Член 2 от приложение VII към Правилника — Обезщетение при смърт — Субсидия при смърт — Пенсия за сирак)	51
2009/С 55/94	Дело F-100/08: Жалба, подадена на 17 декември 2008 г. — Petrilli/Комисия	52
2009/С 55/95	Дело F-102/08: Жалба, подадена на 15 декември 2008 г. — Marcuccio/Комисия	52
2009/С 55/96	Дело F-1/09: Жалба, подадена на 9 януари 2009 г. — Putterie-de-Beukelaer/Комисия	53
2009/С 55/97	Дело F-2/09: Жалба, подадена на 19 януари 2009 г. — Menghi/ENISA	53
2009/С 55/98	Дело F-3/09: Жалба, подадена на 16 януари 2009 г. — Ridolfi/Комисия	53
2009/С 55/99	Дело F-21/08: Определение на Съда на публичната служба от 18 декември 2008 г. — Gippini Fournier/Комисия	54

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ И ОРГАНИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

(2009/C 55/01)

Последна публикация на Съда в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 44, 21.2.2009 г.

Предишни публикации

ОВ С 32, 7.2.2009 г.

ОВ С 19, 24.1.2009 г.

ОВ С 6, 10.1.2009 г.

ОВ С 327, 20.12.2008 г.

ОВ С 313, 6.12.2008 г.

ОВ С 301, 22.11.2008 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Решение на Съда (първи състав) от 15 януари 2009 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Hecht-Pharma GmbH/Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

(Дело C-140/07) ⁽¹⁾

(Директива 2001/83/ЕО — Член 1, точка 2 и член 2, параграф 2 — Понятие за „лекарствен продукт според функцията му“ — Продукт, чието свойство на лекарствен продукт според функцията му не е установено — Вземане предвид на съдържанието на активни вещества)

(2009/C 55/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Ищец: Hecht-Pharma GmbH

Отговорник: Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

В присъствието на: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesverwaltungsgericht — Тълкуване на член 1, точка 2 и член 2, параграф 2 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3), изменена с Директива 2004/27/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. за изменение на Директива 2001/83/ЕО за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствените продукти за хуманна употреба (ОВ L 136, стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 116) — Квалифициране като лекарствен продукт на продукт, който съдържа вещество, което може да предизвика промяна на физиологичните функции при приемането на по-

силна доза от предвидената за нормални условия на употреба — Приложимост на Директива 2001/83/ЕО за продукт, който евентуално може да бъде квалифициран като лекарствен продукт, но чието свойство на лекарствен продукт не е установено — Понятие за лекарствен продукт

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 2 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Директива 2004/27/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г., трябва да се тълкува в смисъл, че Директива 2001/83, изменена с Директива 2004/27, не се прилага за продукт, чиито свойства на лекарствен продукт според функцията му не са научно установени, без те да могат да бъдат изключени.
- 2) Член 1, точка 2, буква б) от Директива 2001/83, изменена с Директива 2004/27, трябва да се тълкува в смисъл, че критериите за начините на употреба на продукта, обхвата на разпространението му, познанията на потребителите за него и рисковете, до които може да доведе употребата му, все още са релевантни, за да се реши дали даден продукт попада в обхвата на дефиницията за лекарствен продукт според функцията му.
- 3) Член 1, точка 2, буква б) от Директива 2001/83, изменена с Директива 2004/27, трябва да се тълкува в смисъл, че с изключение на случаите на вещества или комбинации, предназначени за поставяне на медицинска диагноза, даден продукт не може да се счита за лекарствен продукт по смисъла на тази разпоредба, когато предвид състава му — включително съдържанието на активни вещества в него — и при нормални условия на употреба той не може в значителна степен да възстановява, коригира или променя физиологичните функции чрез упражняване на фармакологично, имунологично или метаболитно действие.

⁽¹⁾ ОВ C 117, 26.5.2007 г.

Решение на Съда (втори състав) от 15 януари 2009 г. (преюдициално запитване от Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Германия) — M-K Europa GmbH & Co. KG/ Stadt Regensburg

(Дело C-383/07) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 258/97 — Член 1, параграфи 1-3 — Нови храни и нови хранителни съставки)

(2009/C 55/03)

Език на производството: немски

Преращаща юрисдикция

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: M-K Europa GmbH & Co. KG

Ответник: Stadt Regensburg

В присъствието на: Landesanwaltschaft Bayern

Предмет

Преюдициално запитване — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Тълкуване на член 1, параграф 2, точки г) и д), и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 1997 година относно нови храни и нови хранителни съставки (ОВ L 43, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 20, стр. 245) — Нов характер на храна, пусната на пазара на ограничена географска територия на Общността (Сан Марино) малко преди влизането в сила на регламента, когато храната е произведена от съставки, относно които е спорна склонността за консумация от човека, или тази склонност може да бъде установена само за трета държава (Япония) — Задължение за това продукт да бъде подложен на контрол

Диспозитив

- 1) Вносът на хранителен продукт в Сан Марино преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 258/97 на Европейския парламент и на Съвета от 27 януари 1997 година относно нови храни и нови хранителни съставки не е релевантно обстоятелство при преценката дали този продукт отговаря на условието, свързано с това храната да е използвана в значителна степен в рамките на Общността за консумация от човека по смисъла на член 1, параграф 2 от посочения регламент.
- 2) Обстоятелството, че всички съставки на хранителен продукт, разглеждани поотделно, отговарят на предвиденото в член 1, параграф 2 от Регламент № 258/97 условие или имат безвреден характер, не би могло да се счита за достатъчно, за да се избегне приложението на този регламент към произведения хранителен продукт. За да бъде преценено дали последният трябва да бъде квалифициран като нова храна по смисъла на Регламент № 258/97, компетентният национален орган трябва да се произнася относно всеки конкретен случай, като взема предвид съвкупността от характеристиките на хранителния продукт, както и производствения процес.

3) Обстоятелството, че всички водорасли, които влизат в състава на даден хранителен продукт по смисъла на член 1, параграф 2, буква з) от Регламент № 258/97, отговарят на условието да бъдат използвани в значителна степен в рамките на Общността за консумация от човека по смисъла на член 1, параграф 2 от този регламент, не е достатъчно, за да бъде избегнато приложението на посочения регламент към въпросния продукт.

4) Придобитият само извън Европа опит относно безвредността на хранителен продукт не е достатъчен, за да се приеме, че този продукт спада към категорията хранителни продукти, „които имат история на безопасна употреба“ по смисъла на член 1, параграф 2, буква д) от Регламент № 258/97.

5) Предприемачът не е задължен да започне установената в член 13 от Регламент № 258/97 процедура.

⁽¹⁾ ОВ C 283, 24.11.2007 г.

Решение на Съда (първи състав) от 15 януари 2009 г. (преюдициално запитване от Oberster Patent- und Markensenat — Австрия) — Silberquelle GmbH/Maselli Strickmode GmbH

(Дело C-495/07) ⁽¹⁾

(Марки — Директива 89/104/ЕИО — Членове 10 и 12 — Отмяна — Понятие за реално използване на марка — Поставяне на марката върху рекламни предмети — Безплатно разпространение на такива предмети на приобретателите на стоки на притежателя на марката)

(2009/C 55/04)

Език на производството: немски

Преращаща юрисдикция

Oberster Patent- und Markensenat

Страни в главното производство

Ищец: Silberquelle GmbH

Ответник: Maselli Strickmode GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Oberster Patent- und Markensenat — Тълкуване на член 10, параграф 1 и член 12, параграф 1 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92 — Отмяна на правата на притежателя на марката — Понятие за реално използване на марка — Стоки (безалкохолни напитки), предоставени като подарък при продажбата на други стоки (текстил)

Диспозитив

Член 10, параграф 1 и член 12, параграф 1 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките трябва да се тълкуват в смисъл, че когато притежателят на марка поставя същата върху предмети, които предлага безплатно на приобретателите на своите стоки, той не извършва реално използване на тази марка за класа, към който спадат тези предмети.

(¹) ОВ С 22, 26.1.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 15 януари 2009 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sad Administracyjny — Република Полша) — K-1 sp. zoo/ Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Цело C-502/07) (¹)

(ДДС — Нередовности в декларацията на данъчно задълженото лице — Допълнителна такса)

(2009/C 55/05)

Език на производството: полски

Препращаща юрисдикция

Naczelny Sad Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: K-1 sp. zoo

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Предмет

Преюдициалното запитване — Naczelny Sad Administracyjny (Полша) — Тълкуване на член 2, първа и втора алинея от Първа директива 67/227/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 година за хармонизиране на законодателството на държавите-членки относно данъка върху оборота (ОВ 71, 1967 г., стр. 1301,) и на член 2, член 10, алинея 1, точка а), член 10, алинея 2, член 27, алинея 1 и член 33 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — Обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Национално законодателство, което предвижда допълнителна данъчна такса в случай на установяване на нередовности в декларацията данъчнозадълженото лице по ДДС

Диспозитив

1) Общата система на данъка върху добавената стойност, както е определена в член 2, първа и втора алинея от Първа

директива 67/227/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 година за хармонизиране на законодателството на държавите-членки относно данъка върху оборота, както и в член 2 и член 10, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2004/66/ЕО на Съвета от 26 април 2004 година, допуска държава-членка да предвиди в законодателството си административна санкция като предвидената в член 109, параграфи 5 и 6 от Закона за данъка върху стоките и услугите (ustawa o podatku od towarów i usług) от 11 март 2004 г. „допълнителна данъчна такса“, която може да бъде наложена на данъчно задължените лица по данък върху добавената стойност.

2) Разпоредби като съдържащите се в член 109, параграфи 5 и 6 от Закона за данъка върху стоките и услугите от 11 март 2004 г. не представляват „специални мерки за дерогация“, с които се цели да се избегнат някои форми на данъчни измами или избягване на данъци по смисъла на член 27, параграф 1 от Шеста директива 77/388, изменена.

3) Член 33 от Шеста директива 77/388, изменена, не създава пречка за запазването на разпоредби като съдържащите се в член 109, параграфи 5 и 6 от Закона за данъка върху стоките и услугите от 11 март 2004 г.

(¹) ОВ С 22, 26.1.2008 г.

Решение на Съда (седми състав) от 15 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Цело C-539/07) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 2002/22/ЕО — Член 26, параграф 3 — Единен европейски номер за спешни повиквания — Информация за местоположението на този, който осъществява повикването — Предоставяне на информация на службите за спешни повиквания — Липса на транспониране в определения срок)

(2009/C 55/06)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: E. Montaguti и A. Nijenhuis)

Ответник: Италианска република (представители: I. M. Braguglia и S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Неприемане в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с член 26, параграф 3 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213)

Диспозитив

- 1) Като не предоставя, при всички повиквания към единния европейски номер за спешни повиквания „112“, на службите за спешни повиквания, информация за местоположението на този, който осъществява повикването, доколкото това е технически възможно, Италианската република не е изпълнила задължението си по член 26, параграф 3 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга).
- 2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 37, 9.2.2008 г.

Решение на Съда (шести състав) от 15 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело С-259/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Директива 79/409/ЕИ — Опазване на дивите птици — Опазване и поддържане на местообитанията — Класифициране като специални защитени зони — Забрана на лова и улавянето — Неправилно транспониране)

(2009/С 55/07)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: М. Patakia и D. Recchia)

Ответник: Република Гърция (представител: E. Skandalou)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Не е транспонирана Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 77) — Неправилно транспониране на член 3, пара-

граф 2, на член 4, параграф 1, на член 5 и на член 8, параграф 1, от посочената директива

Диспозитив

- 1) Като не е приела всички необходими мерки за пълното и/или правилното транспониране на задълженията по член 3, параграфи 1 и 2, на член 4, параграф 1 на член 5 и на член 8 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по силата на тези разпоредби.
- 2) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 209, 15.8.2008 г.

Жалба, подадена на 24 септември 2008 г. от Calebus, SA срещу Определение от 14 юли 2008 г. на Първоинстанционния съд (първи състав) по дело T-366/06, Calebus, SA/Комисия на Европейските общности, подпомагана от Кралство Испания

(Дело С-421/08 Р)

(2009/С 55/08)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Calebus, SA (представител: R. Vocanegra Sierra, abogado)

Други страни в производството: Комисия на Европейските общности и Кралство Испания

Искания на жалбоподателя

Да се уважи подадената жалба срещу Определение от 14 юли 2008 г. на Първоинстанционния съд, с което се обявява за недопустимо искането на Calebus, SA по дело T-366/06 и при спазване на законово установените изисквания, да се постанови решение, с което да се разгледа първоинстанционната жалба, да се отмени обжалваното определение, да се обяви за допустима жалбата и да се уважат претенциите му.

Правни основания и основни доводи

Жалбата е подадена срещу Определение от 14 юни 2008 г. на Първоинстанционния съд, с което се обявява за недопустима жалбата по дело T-366/06, подадена от Calebus, S.A. срещу Решение 2006/613/ЕО (¹) на Комисията от 19 юли 2006 година за приемане на списък на местообитанията със значение за Общността в средиземноморския биогеографски район що се отнася до включването в МЗО „ES61110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla“ — част от посочения списък, на терена „Las Cuerdas“.

Съгласно жалбата в обжалваното определение е допусната грешка при прилагане на правото, тъй като се твърди, че жалбата не е допустима понеже дружеството жалбоподател няма пряк интерес от отмяната. Обратно на приетото в определението, при всички случаи само по себе си и автоматично Решение 2006/613/ЕО задължава държавите-членки да подложат местообитанията, квалифицирани като местообитания със значение за Общността (МЗО), в едно от които се включва теренът „Las Cuerdas“, на режим на защита, който задължително ограничава възможностите за използването им, като намалява тяхната доходоносност и пазарна цена. Държавите-членки разполагат със свобода на преценката, за да определят конкретното съдържание на тези мерки, а не за да решат дали да приложат към терените мерки от този род, поради което наличието на тази свобода не противоречи на прякото действие на решението върху правната сфера на дружеството жалбоподател.

(¹) ОВ L 259, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 21.

Жалба, подадена на 14 ноември 2008 г. от Кралство Швеция срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (трети разширен състав) на 9 септември 2008 г. по дело T-403/05: MyTravel Group plc/Комисия на Европейските общности

(Дело C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Кралство Швеция (представители: K. Petkovska, A. Falk, и S. Johannesson)

Други страни в производството: MyTravel Group plc, Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени точка 2 от диспозитива на Решението на Първоинстанционния съд от 9 септември 2008 г. (¹) по дело T-403/05,
- да отмени Решението от 5 септември 2005 г. (D(2005) 8461) на Комисията, в съответствие с направените от MyTravel Group plc искания в производството пред Първоинстанционния съд, доколкото с него се отказва достъп до доклада на Комисията и до други нейни работни документи,
- да отмени Решението от 12 октомври 2005 г. (D(2005) 9763) на Комисията, в съответствие с направените от

MyTravel Group plc искания в производството пред Първоинстанционния съд, доколкото с него се отказва достъп до другите вътрешни документи на Комисията и

- да осъди Комисията да възстанови на Кралство Швеция съдебните разноски за производството пред Съда.

Правни основания и основни доводи

1. Принципът на прозрачност и на достъп до документите на институциите е от голяма значимост за всички техни дейности и следователно и за вътрешните административни процедури в дадена институция. Член 2, параграф 3 от Регламента за прозрачността предвижда, че той се прилага за всички документи, държани от институцията, т.е. които са изготвени или получени от нея и са нейно притежание, във всички области на дейност на Европейския съюз. Съображенията на Първоинстанционния съд по основните въпроси обаче предполагат, че трябва да съществува общо изискване за поверителност по отношение на вътрешни административни документи. Това не съответства на принципа на възможно най-голяма прозрачност.
2. Според жалбоподателя обосновката на Първоинстанционния съд по отношение на първото решение — относно доклада и свързаните с него документи — предполага, че не е било необходимо Комисията да разглежда въпроса за оповестяването с оглед на съдържанието на всеки отделен документ и да преценява дали съдържанието в доклада и в другите документи информация е чувствителна, а напротив, че Комисията основателно е отказала да ги оповести със съображението, че в противен случай длъжностните лица не биха могли да изразяват свободно своето мнение. Въз основа на общата обосновка на Първоинстанционния съд по отношение на защитата на свободата на мнение на автора на документа, не е възможно да се определи кога въобще вътрешни документи могат да бъдат оповестявани.
3. Жалбоподателят счита, че що се отнася до второто решение — относно другите документи по преписката — Първоинстанционният съд не е спазил основното изискване да провери дали съдържанието на всеки отделен документ е в такава степен чувствително, че оповестяването му би засегнало сериозно процеса на приемане на решения. Общата обосновка на Първоинстанционния съд се свежда до това, че длъжностните лица на Комисията не могат да общуват свободно, ако информацията, която не съдържа в крайното решение, трябва да стане общодостъпна. С оглед на тази обосновка не е необходимо да се проверява дали съдържанието на въпросните документи е чувствително в такава степен, че оповестяването му да навреди на процеса на приемане на решения.
4. Жалбоподателят изразява съмнение дали докладът на служителя по изслушването и докладната записка на ГД „Конкуренция“ до консултативния комитет могат действително да се разглеждат като документи за вътрешно ползване, поради което поверителността им да трябва да се запази на основание на разпоредбите за защита на вътрешната процедура за приемане на решения.

5. Според жалбоподателя обосновката на Първоинстанционния съд по отношение на становищата на правната служба не съответства на Решението на Съда по дело Turgco. Дори настоящото дело да не се отнася до законодателството, в случая очевидно трябва да се направи и проверка въз основа на съдържанието на становищата. Само по себе си обстоятелството, че законосъобразността на по-ранно решение може да бъде поставена под въпрос, не е причина документът да не се оповестява, а напротив. Липсата на информация сама по себе си може да породи съмнения относно законосъобразността на определено решение и на легитимността на процеса на приемане на решения като цяло. Опасността от възникване на такива съмнения може също да се избегне, ако в решението Комисията посочи ясно причините да избере разрешение, което противоречи на съветите на правната служба. Твърдението, според което правната служба би била по-резервирана и по-предпазлива е неоснователно, както и обосновката на Първоинстанционния съд по отношение на другите документи. Освен това жалбоподателят счита, че доводът, че за правната служба би било трудно да защитава различна позиция пред общностния съд, е представен с твърде обща формулировка, за да може да се установи съществуването на разумно предвидима, а не е изцяло хипотетична опасност.
6. Жалбоподателят не оспорва, че голяма част от съдържанието на въпросните документи може да е особено чувствителна и че трябва да остане поверителна. Според съдебната практика обаче подобно заключение трябва да се основава на конкретна и индивидуална проверка, за да се определи дали оповестяването на съдържанието на документа би засегнало сериозно интереса, който трябва да бъде защитен.
7. С оглед свободата на изразяване на мнение на длъжностните лица жалбоподателят иска да изтъкне, че всяко длъжностно лице е длъжно да изпълнява възложените му функции в съответствие с Правилника за длъжностните лица в общностните институции. Обстоятелството, че обществото има законоустановено право да наблюдава неговата дейност не е приемливо основание същият да пренебрегва надлежното изпълнение на своите задължения
8. Предприятие, което е част от концентрация на предприятия, както и всеки гражданин на Съюза или всяко предприятие със седалища в Европейския съюз, има право да се запознае с даден документ, дори съдържащата се в него информация да е поверителна с оглед защитата на вътрешната процедура за приемане на решения, ако въпреки това е налице по-висш обществен интерес от оповестяването на документа. Според жалбоподателя посочените от MyTravel съображения могат напълно правдоподобно да съставляват такъв обществен интерес и не могат да бъдат отхвърлени без последваща проверка — както прави Първоинстанционният съд — само с позоваване на частния интерес на жалбоподателя. Жалбоподателят не е длъжен да твърди или да доказва каквото и да било в това отношение; по-скоро институциите трябва да установят дали съществува по-висш обществен интерес.
9. Жалбоподателят твърди, че със своето решение Първоинстанционният съд нарушава общностното право и не прилага правилно член 4, параграф 2, второ тире и член 4, параграф 3, втора алинея от Регламента за прозрачността.

10. Във всички случаи вероятно съществуват части от документите, които биха могли да се оповестят на основание на разпоредбите относно частичното оповестяване, съдържащи се в член 4, параграф 6 от Регламента за прозрачността.

(¹) ОВ С 272, стр. 18.

Жалба, подадена на 27 ноември 2008 г. от HUP Usługi Polska sp. z o.o. (по-рано HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (пети състав) на 24 септември 2008 г. по дело T-248/05: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (по-рано HP Temporärpersonalgesellschaft mbH)/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) и Mapower, Inc.

(Дело C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (по-рано HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) (представител: M. Ciresa, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) и Mapower, Inc.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че с решението на Първоинстанционния съд се нарушава член 51, параграф 1, буква а), във връзка с член 7, параграф 1, букви б), в), г) и ж) от Регламент № 40/94 на Съвета относно марката на Общността.

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 2 декември 2008 г. — Sylvia Bienek/Condor Flugdienst GmbH

(Дело C-525/08)

(2009/C 55/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Sylvia Bienek

Ответник: Condor Flugdienst GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Промяната на резервация за полет, различен от първоначално предвидения, представлява ли положение, което попада в обхвата на член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 ⁽¹⁾?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен:
Трябва ли тази разпоредба да се прилага и спрямо резервация, която е променена не от въздушния превозвач, а само от туроператора?

⁽¹⁾ ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 4 декември 2008 г. — X Holding BV/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-538/08)

(2009/C 55/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Ищец: X Holding BV

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 11, параграф 4 от Втора директива ⁽¹⁾ и член 17, параграф 6 от Шеста директива ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че държава-членка, която иска да се ползва от предоставената от тези членове възможност (запазването) за изключване на приспадането по отношение на определени видове разходи, описани като „Предоставяне на възможности за частен транспорт“, следва да отговаря на условието да посочва даден вид достатъчно добре определени стоки и услуги?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: Съвместима ли е с член 6, параграф 2 и с член 17, параграфи 2 и 6 от Шеста директива национална разпоредба като разглежданата, приета преди влизането в сила на директивата и съгласно която данъчно задължено лице не може да приспадне напълно заплатения данък върху добавената стойност при придобиването на определени стоки и при предоставянето на определени услуги, използвани отчасти за стопански, отчасти за частни цели, а именно само доколкото данъкът добавена стойност може да се причисли към използването за стопански цели?

⁽¹⁾ Втора директива 67/228/ЕИО на Съвета от 11 април 1967 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — Структура и начини на прилагане на общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ 71, стр. 1303).

⁽²⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 4 декември 2008 г. — Fokus Invest AG/Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

(Дело C-541/08)

(2009/C 55/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Fokus Invest AG

Ответник: Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 25 от приложение I към Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, относно свободното движение на хора ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че задължението за равно третиране с гражданите на страната при придобиване на недвижима собственост се прилага само за физически лица, но не и за дружества?

2. при утвърдителен отговор на първия въпрос:

Съставляват ли допустимо съгласно член 57, параграф 1 ЕО ограничение на свободното движение на капитали (член 56 ЕО) спрямо Швейцария в качеството ѝ на трета страна разпоредбите на Виенския закон за придобиване от чужденци на недвижима собственост (Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz, наричан по-нататък „WrAuslGEG“), съгласно които при придобиване на недвижима собственост от чуждестранни дружества по смисъла на § 2, точка 3 от WrAuslGEG се изисква представянето на удостоверение за освобождаване от задължението за получаване на разрешение (§ 5, алинея 4 от WrAuslGEG, § 3, точка 3 от WrAuslGEG)?

⁽¹⁾ ОВ 2002 г., L 114, стр. 6.

Иск, предявен на 10 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Ирландия

(Дело C-549/08)

(2009/C 55/14)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: P. Dejmek, A.A. Gilly)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/70/ЕО ⁽¹⁾ на Комисията от 1 август 2006 година относно установяването на мерки за прилагане на Директива 2005/60/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета по отношение на определението „видни политически личности“ и техническите критерии за процедурите по опростена проверка на клиентите и за изключения поради финансова дейност на случайна или много ограничена база, или във всички случаи, като не ги е съобщила на Комисията, Ирландия не е изпълнила задължението си по тази директива;

— да се осъди Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директивата е изтекъл на 15 декември 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 214, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 241.

⁽²⁾ ОВ L 309, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 214.

Иск, предявен на 11 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Полша

(Дело C-551/08)

(2009/C 55/15)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: N. Yerrell и M. Kaduczak)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 година относно презастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 92/49/ЕИО на Съвета, както и на Директиви 98/78/ЕО и 2002/83/ЕО ⁽¹⁾, и във всички случаи, като не ги е съобщила на Комисията, Република Полша не е изпълнила задължението си по член 64 от Директива 2005/68/ЕО;

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2005/68/ЕО е изтекъл на 10 декември 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 7, стр. 224.

Жалба, подадена на 12 декември 2008 г. от Agrar-Invest-Tatschl GmbH срещу Решение на Първоинстанционния съд (осми състав) от 8 октомври 2008 г. по дело T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH/Комисия на Европейските общности

(Дело C-552/08 P)

(2009/C 55/16)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (представители: U. Schrömbges и O. Wenzlaff, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности, постановено на 8 октомври 2008 г. по дело T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH/Комисия;
- в съответствие с първото искане в жалбата от 22 февруари 2007 г. по дело T-51/07 в производството пред Първоинстанционния съд на Европейските общности, да се отмени член 1, параграф 2 и член 1, параграф 3 от Решение C(2006) 5789 окончателен (REC 05/05) на Европейската комисия от 4 декември 2006 г.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на Първоинстанционния съд, с което е отхвърлена жалбата на жалбоподателя срещу Решение C (2006) 5789 окончателен на Комисията от 4 декември 2006 година за последващото вземане под отчет на дължимите от жалбоподателя вносни сборове за вноса на захар с произход от Хърватия.

Като основание за отхвърлянето на жалбата на жалбоподателя Първоинстанционният съд изтъква липсата на добросъвестност, едно от четирите кумулативни изисквания, които следва да бъдат налице, за да не се извършва последващо вземане под отчет на вносни сборове. Според Първоинстанционния съд съгласно член 220, параграф 2, буква б), пета алинея от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (наричан по-нататък „Митнически кодекс“) длъжникът не може да твърди, че е добросъвестен, ако както в настоящия случай Комисията е публикувала в Официален вестник становище до вносителите, в което посочва, че съществуват основателни съмнения по отношение на доброто прилагане на преференциалния режим от страната-бенефициер. Пак според Първоинстанционния съд не е от основно значение фактът, че жалбоподателят е бил добросъвестен по отношение на последващото потвърждаване на автентичния и точен характер на сертификатите за произход, тъй като при извършване на вноса той при всички случаи не е бил добросъвестен.

Жалбоподателят основава жалбата си с неправилно тълкуване от Първоинстанционния съд на член 220, параграф 2, буква б), пета алинея от Митническият кодекс. Тълкуването на Първоинстанционния съд било неправилно от правна гледна точка, доколкото според Първоинстанционния съд публикуваното от Комисията в Официален вестник становище за съмнението по отношение на доброто прилагане на преференциалния режим от страната-бенефициер имало за последица изключване на добросъвестността дори тогава, когато, както в настоящия случай, въпросните сертификати, издадени с цел гарантиране на преференциално третиране, са били предмет на процедура по проверка след публикуване на предупредителното становище, с която е потвърден автентичният и точен характер на сертификатите.

Първоинстанционният съд не признал обстоятелството, че действието на последиците на предупредителното становище, установени в член 220, параграф 2, буква б), пета алинея от Митническият кодекс, е ограничено от принципа за признаване на решенията на митническите органи на трети страни в рамките на система за административно сътрудничество. Въпросната разпоредба от Митническият кодекс съдържа законова фикция за недобросъвестност, която била оборима, и по-конкретно в настоящия случай, именно с провеждането на процедура по проверка. Ето защо добросъвестността на жалбоподателя зависела не от надлежното издаване на въпросните сертификати за движение от хърватските митнически органи, а от надлежната проверка на тези сертификати за движение на стоки от митническите органи предвид съмнението относно тяхното надлежно издаване, изразено от Комисията в публикуваното от нея предупредително становище.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) на 17 декември 2008 г. — Portakabin Limited и Portakabin BV/Primakabin BV

(Дело C-558/08)

(2009/C 55/17)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Portakabin Limited и Portakabin BV

Ответник: Primakabin BV

Преюдициални въпроси

1. а) Налице ли е използване от страна на автора на рекламната на регистрираната марка по смисъла на член 5, параграф 1, буква а) от Директива 89/104/ЕИО ⁽¹⁾, ако търговец, който пуска в продажба определени стоки или услуги (наричан по-нататък „автор на рекламната“) използва възможността да регистрира пред доставчик на Интернет търсачка adword [При рекламиране по Интернет съществува възможност за използване срещу заплащане в търсачки като Google на определени ключови думи, наречени adwords. При въвеждането в търсачка на такъв adword се появява връзка към уебсайта на автора на рекламната било в списъка на намерените страници, било под формата на реклама на страницата с намерени резултати, със заглавие „платени връзки“], който е идентичен с марка, регистрирана от друг оператор (наричан по-нататък „притежателят на марката“) за подобни стоки или услуги, като този регистриран adword — без това да се вижда от ползвателя на търсачката — има за последица това, че ползвателят на Интернет, който въведе тази дума, намира в списъка с резултати връзка към уебсайта на автора на рекламната?
- б) Съществува ли разлика в това отношение дали тази връзка се появява:
- в общия списък на намерените страници, или
- в рекламен сектор, обявен като такъв?
- в) Съществува ли освен това разлика според това дали:
- дори при препратка към връзка, която се появява на уебсайта на доставчика на търсачката, авторът на рекламната действително предлага стоки и услуги, идентични на стоките и услугите, за които е регистрирана марката, или
- всъщност авторът на рекламната предлага стоки и услуги, идентични на стоките и услугите, за които е регистрирана марката, на свой собствен уебсайт, към който може да бъде препратен ползвателят на Интернет (споменат във въпрос 1, буква а), ако той „кликне“ върху връзката със страницата на доставчика на търсачката („hyperlinking“)?
2. При положителен отговор на въпрос 1, могат ли разпоредбите на член 6 от директивата и по-конкретно разпоредбите на параграф 1, букви б) и в) от нея да означават, че притежателят на марката не може да забрани посоченото във въпрос 1 използване и ако случаят е такъв, то при какви обстоятелства?
3. При положителен отговор на въпрос 1, прилага ли се член 7 от директивата, когато офертата на автора на рекламната, посочена във въпрос 1, се отнася до стоки, които се пускат в продажба в Общността от притежателя на марката, споменат във въпрос 1 или с негово съгласие?
4. Важат ли отговорите на предходните въпроси и за adwords, споменати във въпрос 1, регистрирани от автора на рекламната, когато марката е възпроизведена съзнателно с малки правописни грешки, така че възможностите за търсене от потребителите, ползващи Интернет, да бъдат по-ефективни, имайки предвид, че на уебсайта на автора на рекламната марката е възпроизведена правилно?

5. Ако и доколкото отговорите на предходните въпроси означават, че марката не е предмет на използване по смисъла на член 5, параграф 1 от директивата, могат ли държавите-членки просто да предоставят по отношение на adwords като разглежданите по настоящия спор закрила — на основание на член 5, параграф 5 от директивата, съгласно приложимите в тези държави-членки разпоредби относно закрилата срещу използването на знак за цели, различни от тази за разграничаване на стоки или услуги — срещу използването на този знак, което според преценката на съдилищата на тези държави-членки води до извличането без основателна причина на несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от добрата репутация на марката или до увреждането им или по отношение на националните съдии трябва да се прилагат ограниченията на общостното право, свързани с отговорите на предходните въпроси?

⁽¹⁾ Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките (ОВ L 40, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92).

Иск, предявен на 17 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело С-560/08)

(2009/С 55/18)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: S. Pardo Quintillán, D. Recchia и J.-B. Laignelot)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

- Да се установи, че Кралство Испания не е изпълнило задълженията си
- по член 2, параграф 1, член 3, член 4, параграфи 1 или 2, в зависимост от случая, и член 5 от Директива 85/337/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, що се отнася до отделните проекти за удвояване и/или благоустрояване на път М-501, съответстващи на траншове 1, 2 и 4; по член 6, параграф 2 и член 8 от Директива 85/337/ЕИО, що се отнася до отделните проекти за удвояване и/или благоустрояване на път М-501, съответстващи на траншове 2 и 4, и по член 9 от Директива 85/337/ЕИО, що се отнася до отделните проекти за удвояване и/или благоустрояване на път М-501, съответстващи на траншове 1, 2 и 4;

- по член 6, параграфи 3 и 4 от 92/43/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна във връзка с член 7 от посочената Директива, що се отнася до отделните проекти за удвояване и/или благоустрояване на път М-501, съответстващи на траншове 1, 2 и 4, по отношение на специалната защитена територия за птиците ES 0000056 „Encinares del río Alberche у río Cofio“;
- и по Директива 92/43/ЕИО, съобразно с тълкуването ѝ в Решение на Съда от 13 януари 2005 г. по дело C-117/03 и в Решение на Съда от 14 септември 2006 г. по дело C-244/05, както и на задълженията, произтичащи от член 12, параграф 1, букви б) и г) от директивата, що се отнася до отделните проекти за удвояване и/или благоустрояване на път М-501, съответстващи на транш 1, по отношение на мястото, предложено като територия от значение за Общността ES3110005 „Cuenca del río Guadarrama“, и на траншове 2 и 4 по отношение на мястото, предложено като територия от значение за Общността ES3110007 „Cuencas de los ríos Alberche у Cofio“;
- Да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Предявеният от Комисията иск се отнася до проектите, одобрени, съответно —изпълнявани от испанските власти и свързани с удвояването или благоустрояването на околийски път М-501 (Община Мадрид). Комисията счита, че Кралство Испания не изпълнява, що се отнася до посочените проекти, задълженията си по Директива 85/337, в първоначалната или изменената ѝ редакция, и по Директива 92/43, съобразно с тълкуването ѝ в Решение на Съда от 13 януари 2005 г. по дело C-117/03 и в Решение на Съда от 14 септември 2006 г. по дело C-244/05.

⁽¹⁾ ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174.

⁽²⁾ ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

Иск, предявен на 19 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-565/08)

(2009/C 55/19)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: E. Traversa и L. Prete)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- Да се установи, че като предвижда разпоредби, които налагат на адвокатите задължението да спазват максимални тарифи, Италианската република не изпълнява задълженията си по член 43 ЕО и член 49 ЕО;
- да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Определянето на задължителни максимални тарифи за съдебните и извънсъдебни дейности на адвокатите представлява ограничение на свободата на установяване по смисъла на член 43 ЕО, както и ограничение на свободното предоставяне на услуги по смисъла на член 49 ЕО. Всъщност задължителна максимална скала, която трябва да се прилага независимо от качеството на извършената работа, от необходимите за извършването ѝ усилия и от понесените за осъществяването ѝ разходи, може да направи италианския пазар за юридически услуги непривлекателен за чуждестранни професионалисти. Следователно адвокатите, установени в други държави-членки, са разколебани да се установят в Италия или временно да предоставят там своите услуги.

На първо място, това се обяснява с факта, че задължението за адаптиране към нова тарифна система (при това твърде сложна) води до допълнителни разходи, които могат да възпрепятстват упражняването на основните свободи, признати от Договора.

На второ място, максималната граница на скалата представлява друга пречка пред свободното движение на юридическите услуги във вътрешния пазар, тъй като възпрепятства правилното възнаграждане на качеството на дейностите, упражнявани от адвокати, установени в различни от Италия държави-членки, което следователно разубеждава някои адвокати, изискващи по-високи хонорари от определените от италианската правна уредба в зависимост от характеристиките на италианския пазар, да предоставят временно своите услуги в Италия или да се установят в тази държава.

На последно място, сковаността на италианската тарифна система пречи на адвоката (включително този, който е установен в чужбина) да прави оферти ad hoc в специфични ситуации и/или на специфични клиенти, например да предлага определени юридически услуги на фиксирана цена или да предлага при обща тарифа съвкупност от юридически услуги, предоставяни в различни държави-членки. Ето защо италианското законодателство може да доведе до загуба на конкурентоспособност от установените в чужбина адвокати, тъй като ги лишава от ефикасни техники за проникване на италианския юридически пазар.

Освен това оспорваната мярка нито изглежда да е в състояние да постигне целите от обществен интерес, изтъквани от италианските власти, нито да е най-малко ограничителната за тази цел. По-специално тя не изглежда в състояние да гарантира достъпа до правосъдие на хората с по-ограничени възможности, или да гарантира защитата на получателите на юридически услуги, или пък да осигури доброто правораздаване. Тя не изглежда и пропорционална, като се има предвид обстоятелството, че съществуват други мерки, които изглеждат значително по-малко ограничителни по отношение на установените в чужбина адвокати и които са също толкова (или повече) в състояние да постигнат целите на защита, изтъквани от италианските власти.

Най-после, италианските власти не обясняват дали тези алтернативни мерки с по-малко ограничителен характер по отношение на установените в други държави-членки адвокати са били разгледани, нито излагат причините, поради които преследваният обществен интерес не би бил вече защитен от разпоредбите, които уреждат адвокатската професия в другите държави-членки на Общността.

Преюдициално запитване, отправено от Anotato Dikastirio (Кипър) на 22 декември 2008 г. — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias/Anatheoritiki Archi Prosforon

(Дело C-570/08)

(2009/C 55/20)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Anotato Dikastirio (Кипър)

Страни в главното производство

Ищец: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Ответник: Anatheoritiki Archi Prosforon

Преюдициален въпрос

„Признава ли член 2, параграф 8 от Директива 89/665/ЕО правото на възложителите на съдебно обжалване на решенията за отмяна, приети от органите, отговорни за производствата по обжалване, когато тези органи не са съдебни органи?“

Иск, предявен на 22 декември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-571/08)

(2009/C 55/21)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: W. Mölls и L. Pignataro)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- Да установи, че като е предвидила минимална цена за цигарите, както и 120-дневен срок за одобряване на промени в цените на тютюневите изделия, Италианската република не е изпълнила задълженията по член 9, параграф 1 от Директива 95/59/ЕО (¹)
- да осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Относно минималната цена

Комисията поддържа, че с определянето на минимална цена за цигарите Италианската република е нарушила член 9, параграф 1 от Директива 95/59/ЕО (както и член 5 от Директива 72/464/ЕИО (²), която тя заменя и с която по същество е идентична). В посочената разпоредба е записан принципът, съгласно който производителите имат правото свободно да определят максималната цена на дребно на тютюневите изделия. По силата на този принцип държавите-членки не могат да упражняват дискреционна власт при определяне на максималните цени на дребно, позовавайки се на „контрол върху нивата на цените“, на „наблюдение на задължителните цени“ или на определяне на скала на цените съгласно член 9, параграф 2 от Директива 95/59/ЕО.

Минималната цена не може да бъде оправдана със съображения за опазване на общественото здраве. В действителност тази цел, взета пред вид от общностния законодател, може да бъде постигната чрез по-високо данъчно облагане на цигарите, като се използват данъчни параметри, адаптирани към ситуацията във всяка държава-членка.

Доводът на италианското правителство, основан на предпологаема опасност от повишаване, с прекалено високи или неадекватни на пазара цени, на незаконен трафик с контрабандни стоки или с подправени изделия също така е лишен от основание. Той се основава на обикновени изявления на италианското правителство, неподкрепени с доказателства, като това правителство не е обяснило начина, по който разликата в цената, получена от повишаването на облагането с данък би трябвало да увеличи измамите в много по-голяма степен, отколкото би се случило в ситуацията на прилагане на политика на минимални цени. Комисията твърди, че е от компетентност на всяка държава-членка да извършва, при спазване на общностното право, на необходимите проверки, за да осигури събирането на дължимите й данъци. Тази необходимост не може по никакъв начин да засегне задължението на държавите-членки да спазват разпоредбите на Директива 95/59/ЕО, включително на член 9 от нея.

Относно 120-дневния срок за одобряване на цените на тютюневите изделия

За да бъдат пуснати на пазара в Италия, цените на тютюневите изделия трябва да бъдат регистрирани в официалната скала на цените. Молбата за регистрация се изпраща в Ministero dell'Economia e delle Finanze — Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) (Министерство на икономиката и финансите — Автономна администрация на държавния монопол). AAMS не разполага с дискреционни правомощия за одобряване на регистрацията. Според Комисията прекалено дългият срок от 120 дни, определен от италианските власти за

даване на ход на молба за промяна в цените, е в състояние на практика да лиши принципа на свободното определяне на цените от производителите, записан в член 9, параграф 1 от Директива 95/59/ЕО от част от неговите последици.

- (¹) Директива 95/59/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 година относно данъците, различни от данъка върху оборота, които оказват влияние върху потреблението на тютюневи изделия (ОВ L 291, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 5).
- (²) Директива 72/464/ЕИО на Съвета от 19 декември 1972 година относно данъците, различни от данъка върху оборота, които оказват влияние върху потреблението на тютюневи изделия (ОВ L 303, стр. 1).

Иск, предявен на 22 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-572/08)

(2009/C 55/22)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Aresu и W. Mölls)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- да се установи, че като предоставя данъчно предимство за регенерираните смазочни масла, произведени от получени в Италия отработени масла, но отказва да предостави същото предимство за регенерираните смазочни масла, произведени от получени в други държави-членки отработени масла (съгласно член 62 от „Консолидиран текст на законодателните разпоредби относно данъчното облагане на производството, потреблението и наказателните и административни санкции в тази област“ („Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penale e amministrative“), одобрен със Законодателен декрет № 504 от 26 октомври 1995 г., тълкуван с циркулярно писмо № 24/D на Agenzia delle Entrate от 5 май 2004 г. и в съответствие с член 1, параграф 116 от Закон № 266 от 23 декември 2005 г.), Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 90 ЕО;
- да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията упреква италианските власти за това, че запазват в сила система на данъчни предимства за регенерираните смазочни масла, която предоставя предимство за италианското производство в ущърб на производствата на останалите държави-членки, в явно нарушение на принципа на недопускане на дискриминация, прогласен в данъчната област от член 90 ЕО.

Тази система възпроизвежда предходен режим на данъчни предимства, за който Съдът вече е постановил осъдително решение през 1980 г., като изложените от Италианската република доводи относно подходящия характер на тази нова система не могат да обосноват този избор.

Иск, предявен на 22 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-573/08)

(2009/C 55/23)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представител: D. Recchia)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- Да се установи, че:
 - като не транспонира директива 79/409/ЕИО (¹) в италианския правов ред по начин, който съответства напълно на тази директива, и
 - като не транспонира член 9 от директивата по начин, който гарантира, че приетите от компетентните италиански власти дерогации отговарят на условията и на изискванията на тази разпоредба, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 и 18 от Директива 79/409/ЕИО.
- Да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията твърди, че италианското законодателство не транспонира напълно Директива 79/409/ЕИО по начин, който е в съответствие с тази директива:

Член 2: не е транспониран;

Член 3: не е транспониран в съответствие с директивата, поради нетранспонирането на член 2;

Член 4, параграф 4: не е транспониран;

Член 5: не е транспонирана забраната за умишлено разрушаване и увреждане на гнездата и яйцата, както и забраната за умишлено обезпокояване на защитените с директивата птици;

Член 6: не е транспонирана забраната за транспортиране с цел търговия;

Член 7, параграф 4: непълно транспониране (начинът, по който са определени ловните сезони не гарантира, че е забранено ловуването в сезона на отглеждане на малките и по време на различните етапи на размножаване и по-специално, когато става въпрос за мигриращи видове по време на размножителния им период или при завръщането им в местата за отглеждане на малките и освен това не е транспонирано задължението за изпращане на Комисията на цялата необходима информация по практическото приложение на ловните разпоредби);

Член 9: нетранспониране в съответствие с директивата на държавно ниво (контролът за законосъобразност на дерогациите е неефективен и ненавременен); нетранспониране и неприлагане в съответствие с директивата на регионално ниво (Abruzzo, Lazio, Toscana, Lombardia, Emilia Romagna, Marche, Calabria и Puglia);

Член 10, параграф 2: непълно транспониране (не е транспонирано задължението за изпращане на Комисията на цялата информация, която се изисква за координацията на изследванията и дейностите за защита, управление и използване на популациите на всички видове птици, защитени от директивата);

Член 11: непълно транспониране (не е транспонирано задължението за консултиране с Комисията относно въвеждането на екзотични видове);

Член 13: не е транспониран;

Член 18, параграф 2: италианските власти не са съобщили на Комисията текстовете от регионалното законодателство в областта на лова за регионите Lazio, Lombardia, Toscana и Puglia.

(¹) Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 59, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 77).

Жалба, подадена на 23 декември 2008 г. от People's Mojahedin Organization of Iran срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (седми състав) на 23 октомври 2008 г. по дело T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran/Съвет на Европейския съюз

(Дело С-576/08 Р)

(2009/С 55/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: People's Mojahedin Organization of Iran (представители: J.-P. Spitzer, lawyer, D. Vaughan QC, M.-E. Demetriou, barrister)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Комисия на Европейските общности, Кралство Нидерландия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Първоинстанционния съд, в частта, в която Съдът е отхвърлил жалбата на РМОИ за отмяна на Решение 2007/445/ЕО (¹) на Съвета като неоснователна,
- да отмени Решение 2007/445/ЕО, в частта, в която се отнася до РМОИ,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя пред настоящия съд, а във връзка с Решение 2007/445/ЕО, пред Първоинстанционния съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че по дело, което се отнася до основни права и до прилагането на член 1, параграфи 4 и 6 от Обща позиция 931/2001 и на член 2, параграф 3 от Регламент 2580/2001 във връзка с мярка на Общността, с която People's Mojahedin of Iran е оставена в списъка на забранените организации:

- (1) при определянето дали Съветът е допуснал явна грешка в преценката, Първоинстанционният съд не е осъществил пълен контрол на Решение 2006/445/ЕО, както разпоредба Договорът за ЕО;
- (2) Първоинстанционният съд е нарушил принципа на ефективна съдебна защита като не е упражнил пълен контрол;
- (3) Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че при вземането на решението си Съветът не е допуснал явна грешка в преценката. Съветът и Първоинстанционният съд са разполагали с всички факти и доводи, които са били представени пред националния съд и е трябвало да разледат подробно оневиняващите доказателства;
- (4) Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагането на член 1, параграфи 4 и 6 от посочената по-горе Обща позиция и на член 2, параграф 3 от посочения Регламент като е отхвърлил твърдението на жалбоподателя, че само съществуваща към момента терористична дейност или заплахи са в състояние да оправдаят продължаване включването на дадено лице в списъка;
- (5) Първоинстанционният съд греши като приема, че въз основа на изводите си по въпросите, поставени с предишните правни основания за обжалване, Съветът правилно е изключил представените от жалбоподателя оневиняващи доказателства;
- (6) Първоинстанционният съд греши като отхвърля довода на жалбоподателя, че Съветът не е изложил подходящи мотиви във връзка с представените от него оневиняващи доказателства относно събития от 2001 г. до настоящия момент, както

и относно това, защо оставянето на жалбоподателя в списъка на забранените организации е оправдано.

(¹) Решение 2007/445/ЕО на Съвета от 28 юни 2007 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Решения 2006/379/ЕО и 2006/1008/ЕО ОВ L 169, стр. 58.

Преюдициално запитване, отправено от Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt (Белгия) на 29 декември 2008 г. — Rijkdienst voor pensioenen/E. Brouwer

(Дело C-577/08)

(2009/C 55/25)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt

Страни в главното производство

Ищец: Rijkdienst voor pensioenen

Ответник: E. Brouwer

Преюдициален въпрос

В съответствие ли са с член 4, параграф 1 от Директива 79/7/ЕИО (¹) относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване Кралските укази от 1 декември 1969 г., 18 юни 1970 г., 8 юни 1971 г., 14 септември 1972 г., 31 юли 1973 г., 12 юли 1974 г., 13 февруари 1975 г., 28 ноември 1975 г., 26 ноември 1976 г., 26 септември 1977 г., 31 юли 1978 г., 31 август 1979 г., 2 декември 1980 г., 13 януари 1982 г., 14 март 1983 г., 11 януари 1984 г., 30 ноември 1984 г., 24 януари 1986 г., 30 декември 1986 г., 6 януари 1988 г., 2 декември 1988 г., 30 ноември 1989 г., 10 декември 1986 г., 6 януари 1988 г., 2 декември 1988 г., 30 ноември 1989 г., 10 декември 1990 г., 1 юни 1993 г., 8 декември 1993 г., 19 декември 1994 г. и 10 октомври 1995 г., които са приети в приложение на член 25 от Кралски указ от 21 декември 1967 година за установяване на общи правила във връзка със схемата на пенсиониране и на наследствените пенсии на заетите лица и предвиждат, че за изчисляване на пенсията за осигурителен стаж и възраст на пограничните работници от женски пол се установяват предварително определени и/или фиктивни трудови възнаграждения в по-нисък размер отколкото установените за пограничните работници от мъжки пол?

(¹) Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, 1979 г., стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192).

Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 29 декември 2008 г. — Rhimou Chakroun/Minister van Buitenlandse Zaken

(Дело C-578/08)

(2009/C 55/26)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State (Нидерландия)

Страни в главното производство

Ищец: Rhimou Chakroun

Ответник: Minister van Buitenlandse Zaken

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли изразът „прибягва до системата за социално подпомагане“ в член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86/ЕО (¹) на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба позволява на държава-членка да приеме правна уредба в областта на събиране на семейството, съгласно която такова се отказва на кандидат за събиране на семейството, който е доказал, че разполага със стабилни и регулярни финансови ресурси, които са достатъчни, за да издържа себе си и членовете на своето семейство, но предвид равнището на неговия доход въпреки това може да претендира за специално подпомагане с цел покриване на конкретни и индивидуално определени разходи, необходими за неговата издръжка, за освобождаване от данък, предоставено според дохода от местните власти или за мерките за подпомагане на доходите в рамките на общинската политика, свързана с ниските доходи?
- 2) Трябва ли Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството и по-конкретно член 2, буква г) да се тълкува в смисъл, че тази разпоредба не допуска национална правна уредба, която с цел прилагане на условията за доход по член 7, параграф 1 и буква в) прави разлика според това дали семейните връзки са възникнали преди или след влизането на пребиваващото лице на територията на държавата-членка?

(¹) Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 164).

Жалба, подадена на 24 декември 2008 г. от Messer Group GmbH срещу Решението на Първоинстанционния съд (първи състав), постановено на 15 октомври 2008 г. по дело T-305/06, Air Products and Chemicals Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП)

(Дело C-579/08 P)

(2009/C 55/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Messer Group GmbH (представители: W. Graf v. Schwerin и J. Schmidt, attorneys at law)

Други страни в производството: Air Products and Chemicals Inc., Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (СХВП)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Първоинстанционния съд от 15 октомври 2008 г. по съединени дела T-305/06, T-306/06 и T-307/06 и да отхвърли иска,
 - да осъди ищеца да заплати съдебните разноски, включително тези на жалбоподателя и на встъпилата страна,
- при условията на евентуалност,
- да отмени решението на Първоинстанционния съд от 15 октомври 2008 г. по съединени дела T-305/06, T-306/06 и T-307/06,
 - да върне делото за ново разглеждане на Първоинстанционния съд,
 - да не се произнася по съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че Първоинстанционният съд е приложил неправилно въведените критерии за правилното прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽¹⁾.

Жалбоподателят твърди освен това, че оспореното решение на Първоинстанционния съд се основава на съществени неточности в изводите относно съответните потребители.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността ОВ L 11, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146.

Преюдициално запитване, отправено от VAT and Duties Tribunal, Лондон (Обединеното кралство) на 29 декември 2008 г. — EMI Group Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Дело C-581/08)

(2009/C 55/28)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

VAT and Duties Tribunal, Лондон

Страни в главното производство

Ищец: EMI Group Ltd

Ответник: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Преюдициални въпроси

- a) Как член 5, параграф 6, последно изречение от Шеста директива ⁽¹⁾ трябва да се тълкува в контекста на обстоятелствата по настоящото дело?
- b) По-конкретно какви са съществените характеристики на дадена „мостра“ по смисъла на член 5, параграф 6, последно изречение от Шеста директива?
- в) Има ли право държавата-членка да ограничи тълкуването на термина „мостра“, съдържащ се в член 5, параграф 6, последно изречение от Шеста директива, до:
 - (i) дадена на настоящ или потенциален клиент на предприятието промишлена мостра във форма, която обикновено не е на разположение за продажба за масова употреба (до 1993 г.),
 - (ii) една-единствена или само първата от няколко мостри, дадени от едно и също лице на един и същи получател, когато тези мостри са еднакви или не се различават съществено една от друга (след 1993 г.)?
- г) Има ли право държавата-членка да ограничи тълкуването на термина „подаръци с малка стойност“, съдържащо се в член 5, параграф 6, последно изречение от Шеста директива, по такъв начин, че да изключи:
 - (i) подаръка, който е част от поредица или последователни подаръци, правени редовно на едно и също лице (до октомври 2003 г.),
 - (ii) фирмените подаръци, направени на едно и също лице в рамките на период от 12 месеца, чиято обща стойност надвишава 50 GBP [британски лири] (след октомври 2003 г.)?

- (д) При положителен отговор на въпрос в) (ii), по-горе, или на част от въпрос г), по-горе, когато данъчнозадължено лице прави подобен или еднакъв подарък, представляващ музикален запис, на две или повече различни физически лица поради личните им качества, благодарение на които те могат да повлияят върху публичната известност на съответния артист, има ли право държавата-членка да счита, че тези вещи са дадени на едно и също лице само защото тези физически лица са наети на работа от едно и също лице?
- (е) От значение ли е за отговорите на въпроси а)-д) обстоятелството, че получателят е неограничено данъчнозадължено лице или е нает на работа от неограничено данъчнозадължено лице, което има (е имало) право да приспадне дължимия данък по получени доставки на стоки, представляващи мостри?

(¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Liège (Белгия) на 29 декември 2008 г. — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA/Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)

(Дело C-584/08)

(2009/C 55/29)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Liège

Страни в главното производство

Ищци: Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA

Ответници: Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)

Преюдициални въпроси

Въпросите се отнасят до тълкуването, което следва да се даде в специфичната област на Интернет, на член 5, точка 3 от

Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (¹).

Когато, както в настоящия случай, твърдяната вреда е причинена от уебсайтове и

- нито едно от дружествата, спрямо които е предявен иск, управляващи спорните уебсайтове, няма седалище в Белгия,
- нито един от разглежданите уебсайтове не се хоства в Белгия,
- нито един от ищците не е с местожителство или седалище в Белгия,
- уебсайтовете за залагания са достъпни за белгийските потребители на Интернет, които могат да регистрират в тях своите залози, в същата степен, в която са достъпни за потребителите на Интернет от другите договарящи държави, тъй като става въпрос за уебсайтове „.com“, които имат за цел да разширят своя пазар, като обхвалят цяла Европа, и не са с разширението „.be“, предвидено за Белгия,
- тези уебсайтове са достъпни на няколко езика, без винаги да включват двата най-използвани езика в Белгия,
- тези уебсайтове предлагат по-специално залагания за белгийски футболни срещи, по същия начин както за чуждестранните първенства,
- не е доказано използването на особена технология или на техника за търсене на потенциални клиенти, по отношение на белгийските потребители,
- броят на направените от белгийските потребители залагания е съвсем незначителен спрямо общия брой регистрирани от тези сайтове залагания, тъй като според представените от дружествата за хазартни игри данни за 2005 г, които не се оспорват от насрещната страна, общият брой белгийски залагания за футболни срещи представлява по-малко от 0,25 % от регистрираните залагания на уебсайтовете „bwin.com“, „willhill.com“, „betfair.com“, „ladbrokes.com“, „sportingbet“ и „miapuesta“, като от своя страна „vcbet.com“ посочва 40 направили залагания лица от Белгия общо за всички залагания на този сайт,
- трябва ли да се счита, че твърдяната вреда е настъпила или може да настъпи в Белгия, така че белгийските юрисдикции да имат компетентност да разгледат свързаните с тази вреда искове, поради обстоятелството, че спорните уебсайтове между другото са адресирани до белгийските потребители?
- или трябва да се приеме, че твърдяната вреда не е настъпила или не може да настъпи в Белгия, така че белгийските юрисдикции да имат компетентност да разгледат свързаните с тази вреда искове само ако се установи съществуването на достатъчна, съществена или значителна връзка между твърдяното неправомерно увреждане и белгийската територия?
- в този случай кои са релевантните критерии, които следва да се вземат предвид, за да се прецени дали е налице тази привръзка?

(¹) ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Италия) на 29 декември 2008 г. — Angelo Rubino/Ministero dell'Università e della Ricerca

(Дело С-586/08)

(2009/С 55/30)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Страни в главното производство

Ищец: Angelo Rubino

Ответник: Ministero dell'Università e della Ricerca

Преюдициален въпрос

Дали общностните принципи за отмяна между държавите-членки на Общността на пречките за свободното движение на хора и услуги и за взаимно признаване на дипломи, сертификати и други документи, произтичащи от член 3, параграф 1, буква в) и член 47, параграф 1 от Договора за създаване на Европейската общност, както и разпоредбите, съдържащи се в Директива 2005/36/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации, не допускат национална правна уредба като италианските норми, предвидени от Законодателен декрет № 206/2007, който изключва университетските преподаватели от кръга на регулираните професии за целите на признаването на професионалните квалификации?

⁽¹⁾ ОВ L 255, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Върховен Административен Съд (България) на 6 януари 2009 г. — Петър Димитров Калинчев/Регионална Митническа Дирекция — Пловдив

(Дело С-2/09)

(2009/С 55/31)

Език на производството: български

Преподаваща юрисдикция

Върховен Административен Съд

Страни в главното производство

Ищец: Петър Димитров Калинчев.

Ответник: Регионална Митническа Дирекция — Пловдив.

Преюдициални въпроси

- Чл. 3, параграф 3 от Директива 92/12/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 25 февруари 1992 г. относно общия режим на продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти, разрешава ли установяването от държавите-членки на режим за облагане с акциз на употребявани автомобили при въвеждането им на територията на държавата-членка, какъвто не се дължи пряко при повторно придобиване на такива автомобили, които вече са установени на същата територия и за които е заплатен такъв акциз при първоначалното им въвеждане на територията на държавата-членка.
- При съобразяване разпоредбата на чл. 90, ал. 1 от ДЕО в какъв смисъл следва да се разбира понятието „подобни местни стоки“:
 - такива, които са с произход държавата-членка, която установява определени вътрешни такси или
 - такива, които са установени вече на територията на тази държава-членка, независимо от техния произход.
- С оглед отговорите на предходните два въпроса следва ли чл. 25 от ДЕО и 90, ал. 1 от ДЕО да се възприема като забраняващ различния режим на акцизното облагане на автомобили, установен от Република България в чл. 30 и чл. 40 от ЗАДС в зависимост от тяхната година на производство и изминати километри.

⁽¹⁾ ОВ L 76, стр. 1.

Иск, предявен на 8 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело С-5/09)

(2009/С 55/32)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: N. Yerrell и M. Karanasou-Apostolopoulou)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да установи, че като не е приела законите, подзаконовите и административни разпоредби, за да се съобрази с Директива 2005/68/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 година относно презастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 92/49/ЕИО на Съвета, както и на Директиви 98/78/ЕО и 2002/83/ЕО, или като във всички случаи не ги е съобщило на Комисията, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по тази директива;

— да осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

Определеният срок за транспониране на директива 2005/68/ЕО от 16 ноември 2005 г. във вътрешното право е изтекъл на 10 декември 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 7, стр. 224.

Жалба, подадена на 9 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело C-10/09)

(2009/C 55/33)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представители: C. Cattabriga и M. Teles Romão)

Ответник: Португалска република

Искания на жалбоподателя

— Да се обяви, че като не е приела законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяването с Директива 2006/86/ЕО на Комисията от 24 октомври 2006 година за прилагане на Директива 2004/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно установяването на изисквания за проследимост, съобщаване на сериозни нежелани реакции и събития и определени технически изисквания по отношение на кодиране, преработване, съхраняване, съхранение и предоставяне на човешки тъкани и клетки ⁽¹⁾, или във всеки случай, като не е уведомила Комисията за такива мерки, Португалската република не е изпълнила задълженията си по тази директива.

— да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата във вътрешното право е изтекъл на 1 септември 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 294, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 150.

Иск, предявен на 9 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело C-11/09)

(2009/C 55/34)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: C. Cattabriga и M. Teles Romão)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— Да се установи, че като не е приела в предвидения срок всички необходими разпоредби за съобразяване с Директива 2006/17/ЕО ⁽¹⁾ на Комисията от 8 февруари 2006 г. за прилагане на Директива 2004/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета във връзка с определени технически изисквания при даряването, доставянето и контрола на човешки тъкани и клетки, и във всички случаи като не е съобщила на Комисията за тях, Португалската република не е изпълнила задълженията си по посочената директива;

— Да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата е изтекъл на 1 ноември 2006 г.

⁽¹⁾ ОВ L 38, стр. 40.

Иск, предявен на 19 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-12/09)

(2009/C 55/35)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: C. Cattabriga и S. Mortoni)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- Да се установи, че като не е приела законовите, подзаконовни и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/17/ЕО ⁽¹⁾ на Комисията от 8 февруари 2006 година за прилагане на Директива 2004/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно определени технически изисквания за даряването, доставянето и контрола на човешки тъкани и клетки, или като поне не е уведомила Комисията за тях, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 7, параграф 1, първа алинея от тази директива;
- да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Определеният срок за транспониране на Директива 2006/17 е изтекъл на 1 ноември 2006 г.

⁽¹⁾ ОВ L 38, стр. 40.

Иск, предявен на 9 януари 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-13/09)

(2009/C 55/36)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: C. Cattabriga и S. Mortoni)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

- Да се установи, че като не е приела законовите, подзаконовни и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/86/ЕО ⁽¹⁾ на Комисията от 24 октомври 2006 година за прилагане на Директива 2004/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно установяването на изисквания за проследимост, съобщаване на сериозни нежелани реакции и събития и определени технически изисквания по отношение на кодиране, преработване, съхраняване, съхранение и предоставяне на човешки тъкани и клетки, или като поне не е уведомила Комисията за тях, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 11, параграф 1, първа алинея от тази директива;
- да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Определеният срок за транспониране на Директива 2006/86 е изтекъл на 1 септември 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 294, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 150.

Определение на председателя на Съда от 4 декември 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-240/08) ⁽¹⁾

(2009/C 55/37)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 183, 19.7.2008 г.

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Решение на Първоинстанционния съд от 14 януари 2009 г.
— Kronoply/Комисия

(Дело T-162/06) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Регионални помощи в полза на големи инвестиционни проекти — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с общия пазар — Мотиви — Стимулиращ ефект на помощта — Необходимост от помощта)

(2009/C 55/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Kronoply GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Германия) (представители: R. Nierer и L. Gordalla, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: първоначално K. Gross и T. Scharf, впоследствие V. Kreuschitz, K. Gross и T. Scharf)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2006/262/ЕО на Комисията от 21 септември 2005 година относно държавна помощ С 5/2004 (ex N 609/2003), която Германия възнамерява да приведе в действие в полза на Kronoply (ОВ L 94, 2006 г., стр. 50).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Kronoply GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 212, 2.9.2006 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 21 януари 2009 г.
— giropay/СХВП (GIROPAY)

(Дело T-399/06) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността GIROPAY — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94)

(2009/C 55/39)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: giropay GmbH (Франкфурт на Майн, Германия) (представител: K. Gründig-Schnelle, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: B. Schmidt)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП (преписка № R 308/2005-4) от 26 октомври 2006 година относно заявка за регистрация на словната марка GIROPAY като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда giropay GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 42, 24.2.2007 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 21 януари 2009 г.
— Korsch/CXВП („PharmaCheck“)

(Дело T-296/07) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „PharmaCheck“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Ограничаване на списъка на стоки)

(2009/С 55/40)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Korsch AG (Берлин, Германия) (представители: първоначално J. Grzam, впоследствие J. Grzam, M. Dittmann и M. Scheffler, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: R. Pethke)

Предмет

Жалба срещу Решение R 358/2007-4 на четвърти апелативен състав на СХВП от 5 юни 2007 г. относно заявка за регистрация на словния знак „PharmaCheck“ като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Korsch AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 235, 6.10.2007 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 21 януари 2009 г.
— Hansgrohe/CXВП (AIRSHOWER)

(Дело T-307/07) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността AIRSHOWER — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94)

(2009/С 55/41)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Hansgrohe AG (Schiltach, Германия) (представители: S. Weidert и J. Zehnsdorf, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представители: initialement G. Schneider, puis G. Schneider et S. Schäffner)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар от 31 май 2007 г. (преписка R 1281/2006-1) относно регистрацията на словния знак AIRSHOWER като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Hansgrohe AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 235, 6.10.2007 г.

Решение на Първоинстанционния съд от 22 януари 2009 г.
— Commercy/CXВП — easyGroup IP Licensing (easyHotel)

(Дело T-316/07) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Процедура за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „easyHotel“ — По-ранна национална словна марка „EASYHOTEL“ — Относително основание за отказ — Липса на прилика на стоките и услугите — Член 8, параграф 1, буква б) и член 52, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Правна помощ — Молба, подадена от синдика на търговско дружество — Член 94, параграф 2 от Процедурния правилник)

(2009/С 55/42)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Commercy AG (Weimar, Германия) (представители: първоначално F. Jaschke, впоследствие S. Grosse и I. Müller, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: S. Schäffner)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: easyGroup IP Licensing Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: T. Koerl и S. Möbus, avocats)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на втори апелативен състав на СХВП от 19 юни 2007 г. (преписка R 1295/2006 2) относно процедура за обявяване на недействителност между Commercy AG и easyGroup IP Licensing Ltd.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за предоставяне на правна помощ.
- 2) Отхвърля жалбата.
- 3) Осъжда *Commercy AG* да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 235, 6.10.2007 г.

- 3) Осъжда *Rednar* да заплати на Комисията мораторна лихва върху сумата от 115 250,27 EUR, считано от 31 май 2002 г. при законен лихвен процент, определен съгласно гръцкото право, до пълното погасяване на задължението, като считано от 1 август 2007 г. този лихвен процент не може да надхвърля 11,75 % годишно.

- 4) Осъжда *Rednar* да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 269, 10.11.2007 г.

**Решение на Първоинстанционния съд от 14 януари 2009 г.
— Комисия/Rednar**

(Дело T-352/07) (¹)

(Арбитражна клауза — Договори, сключени в рамките на Четвърта рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности — Проекти *Rise* и *Healthline* — Липса на съответствие на част от декларираните разходи с договорните клаузи — Възстановяване на част от изплатените суми — Непристъпено производство)

(2009/C 55/43)

Език на производството: шведски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: *D. Triantafyllou* и *J. Enegren*)

Ответник: *Rednar AB* (Малмьо, Швеция)

Предмет

Иск, предявен от Комисията съгласно член 238 ЕО за възстановяване на част от сумите, изплатени от Комисията в рамките на договорите DE 3010 (DE) *Rise* и HC 4007 (HC) *Healthline*, както и за заплащане на мораторни лихви.

Диспозитив

- 1) Осъжда *Rednar AB* да възстанови на Комисията сумата от 334 375,49 EUR.
- 2) Осъжда *Rednar* да заплати на Комисията мораторна лихва върху сумата от 219 125,22 EUR, считано от 1 юни 2002 г. при законен лихвен процент, определен съгласно гръцкото право, до пълното погасяване на задължението, като считано от 1 август 2007 г. този лихвен процент не може да надхвърля 11,75 % годишно.

**Решение на Първоинстанционния съд от 20 януари 2009 г.
— Pioneer Hi-Bred International/СХВП (OPTIMUM)**

(Дело T-424/07) (¹)

(Марка на Общността — Заявка на словна марка на Общността OPTIMUM — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Задължение за мотивиране — Службена проверка на фактите — Член 73 и член 74, параграф 1 от Регламент № 40/94)

(2009/C 55/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *Pioneer Hi-Bred International, Inc.* (Johnston, Iowa, Съединени щати) (представители: *G. Würtenberger*, *R. Kunze* и *T. Wittmann*, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: *P. Bullock*)

Предмет

Жалба срещу Решение от 11 септември 2007 г. на втори апелативен състав на СХВП (преписка R 288/2007-2) относно заявка за регистрация на словния знак OPTIMUM като марка на Общността.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда *Pioneer Hi-Bred International, Inc.* да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 8, 12.1.2008 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 19 декември 2008 г. — Bomba Energia Getränkevertriebs/SХВП — Eckes-Granini (Bomba)

(Дело T-372/06) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2009/С 55/45)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH (Rohrbach, Австрия) (представител: A. Kockläuner, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: M. Kicia)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: Eckes-Granini Group GmbH, по-рано Eckes-Granini GmbH & Co. KG (Nieder-Olm, Германия) (представител: W. Berlit, avocat)

Предмет

Жалба срещу Решение на втори апелативен състав на СХВП от 3 октомври 2006 г. (преписка № R 184/2005-2) относно процедура по възражение между Eckes-Granini GmbH & Co KG и Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество по жалбата.
- 2) Осъжда Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH и Eckes-Granini Group GmbH да понесат направените от тях съдебни разноски, както и всеки от тях да заплати половината от съдебните разноски на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни).

⁽¹⁾ ОВ С 42, 24.2.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 17 декември 2008 г. — Portela/Комисия

(Дело T-137/07) ⁽¹⁾

(Извъндоговорна отговорност — Търговия с дефектни цифрови термометри, които имат таркировка „СЕ“ — Бездействие на Комисията — Причинно-следствена връзка — Иск, който е частично явно недопустим и частично явно лишен от правно основание)

(2009/С 55/46)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da}, (Queluz, Португалия) (представител: C. Mourato, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: P. Guerra e Andrade и B. Schima, agents)

Предмет

Главно искане — да се задължи Комисията да действа съгласно член 146 от Директива 93/42/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година относно медицинските изделия (ОВ L 169, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 13, том 11, стр. 244), изменена с Директива 98/79/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 година относно диагностичните медицински изделия in vitro (ОВ L 331, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 13, том 25, стр. 5), като задължи дружеството за сертифициране TÜV Rheinland Product Safety GmbH с посредничеството на Федерална Република Германия да задейства в полза на ищеца задължителната застраховка гражданска отговорност, предвидена в точка 6 от приложение XI към Директива 93/42, която посоченото дружество е сключило и ако твърдяната вреда не може да бъде поправена посредством главното искане, при условията на евентуалност, искане за поправяне на претърпяната от ищеца вреда поради различни пропуски на Комисията.

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L^{da} да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 155, 7.7.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 16 декември 2008 г. — Gaedertz/СХВП — Living Byte Software (GlobalRemote)

(Дело T-209/07) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Искане за обявяване на недействителност — Оттегляне на искането за обявяване на недействителност — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2009/С 55/47)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Johann-Christoph Gaedertz (Франкфурт на Майн, Германия) (представител: E. M. Gerstenberg, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) (представител: B. Schmidt)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Първоинстанционния съд: Living Byte Software GmbH (Мюнхен, Германия) (представител: A. Freifrau von Welser, Rechtsanwältin)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 25 април 2007 г. (преписка R 272/2005-4) относно процедурата за обявяване на недействителност със страни г-н Johann-Christoph Gaedertz и Living Byte Software GmbH.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество.
- 2) Осъжда жалбоподателя и встъпилата страна да заплатят направените от тях съдебните разноски.
- 3) Осъжда жалбоподателя да заплати направените от ответника съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 183, 4.8.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 18 декември 2008 г. — Thierry/Комисия

(Дело T-223/07 P) ⁽¹⁾

(Жалба — Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура по повишаване за 2004 г. — Отхвърляне на искане за изслушване на свидетел — Явно недопустима жалба)

(2009/С 55/48)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Michel Thierry (Люксембург, Люксембург) (представител: F. Frabetti, avocat)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности (представители: C. Berardis-Kayser и D. Martin)

Предмет

Жалба срещу Определение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 16 април 2007 г. по дело Thierry/Комисия (F-82/05, все още непубликувано в Сборника), целяща отмяна на това определение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-н Michel Thierry понася направените от него съдебни разноски, както и направените от Комисията в рамките на настоящото производство.

⁽¹⁾ ОВ С 199, 25.8.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 16 декември 2008 г. — Италия/Парламент и Комисия

(Дело T-285/07) ⁽¹⁾

(„Искане в хода на производството — Възражение за недопустимост — Частична недопустимост на жалбата — Невъзможност Парламентът да носи отговорност за обжалвания акт“)

(2009/С 55/49)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: I. Brunì, подпомаган от P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Ответници: Европейски парламент (представители: A. Lukošiūtė, R. Ignătescu и G. Mazzini) и Комисия на Европейските общности (представители: J. Currall и A. Aresu)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Република Гърция (представители: S. Vodina и M. Michelogiannaki)

Предмет

Отмяна на обявлението за общ конкурс EPSO/AD/95/07 за съставяне на списък с резерви за назначаване на 20 администратори (AD 5) в информационната област (библотечни дейности/документация), публикувано в Официален вестник на Европейския съюз на 8 май 2007 г. (C 103 A, стр. 7).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима, доколкото е насочена срещу Парламента.
- 2) Италианската република следва да понесе съдебните разноски, направени в рамките на настоящата жалба, доколкото е насочена срещу Парламента. Парламентът следва да понесе направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 223, 22.9.2007 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 16 декември 2008 г. — Италия/ЕИСК и Комисия

(Дело T-117/08) (¹)

(Процедурно възражение — Възражение за недопустимост — Частична недопустимост на жалбата — Липса на основание за вменяване на Комисията на отговорност за актовете)

(2009/C 55/50)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представител: I. Bruni, подпомаган от P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Ответник: Европейски икономически и социален комитет (ЕИСК) (представител: M. Bermejo Garde, подпомаган от A. Dal Ferro, адвокат); и Комисия на Европейските общности (представител: J. Currall)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Кралство Испания (представител: F. Díez Moreno, Abogado del Estado)

Предмет

Отмяна на обявление за свободно работно място № 73/07 за длъжността Генерален секретар (степен А*16) в ЕИСК, публикувано в Официален вестник на Европейския съюз от 28 декември 2007 г. (ОВ С 316 А, стр. 1), както и на corrigendum на това обявление, публикуван в Официален вестник на Европейския съюз от 30 януари 2008 г. (ОВ С 25 А, стр. 21).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като недопустима в частта ѝ срещу Комисията.
- 2) Италианската република понася, наред със съдебните разноски, направени от нея в настоящото производство по жалба в частта ѝ срещу Комисията, и разноските, направени от Комисията.

(¹) ОВ С 116, 9.5.2008 г.

Определение на председателя на Първоинстанционния съд от 23 декември 2008 г. — AES-Tisza/Комисия

(Дело T-468/08 R)

(Обезпечително производство — Държавни помощи — Решение на Комисията, с което се обявява за несъвместима с общия пазар помощта, предоставена от Република Унгария на някои производители на електрическа енергия под формата на споразумения за закупуване на електрическа енергия — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност — Претегляне на интереси)

(2009/C 55/51)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: AES-Tisza Erőmű kft (AES-Tisza kft) (Tiszaújváros, Унгария) (представители: T. Ottervanger и E. Henny, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности (представители: L. Flynn, N. Khan и K. Talabér-Ritz)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на член 1 от Решение С(2008) 2223 окончателен на Комисията от 4 юни 2008 г. относно държавна помощ, предоставена от Република Унгария под формата на споразумения за закупуване на електрическа енергия.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 8 декември 2008 г. — Tuzzi fashion/СХВП — El Corte Inglés (Emidio Tucci)

(Дело T-535/08)

(2009/C 55/52)

Език, на който е подадена жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Tuzzi fashion GmbH (Fulda, Германия) (представители: R. Kunze и G. Württenberger, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 23 септември 2008 г. по преписка R 1561/2007-2 и
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка „Emidio Tucci“, за стоки от клас 25

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Германска словна марка „TUZZI“, регистрирана под № 1 078 843 за стоки от клас 25; международна словна марка „TUZZI“, регистрирана под № 496 835 с действие в Австрия, Франция, страните от Бенелюкс и Полша за стоки от клас 25; наименование на дружеството „TUZZI FASHION GMBH“, използвано в Германия при търговията с облекло.

Решение на отдела по споровете: Отхвърля изцяло възражението

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграфи 1 и 4 от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е приел, че е налице вероятност от объркване между разглежданите марки; нарушение на член 73 от Регламент № 40/94, тъй като апелативният състав не е разгледал обстойно

изложените от жалбоподателя доводи и не е изложил обективно мотивите, въз основа на които постановява решението си; Нарушение на член 74 от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като апелативният състав не се е ограничил в разглеждане на изложените от страните факти, доказателствата и доводи; Нарушение на член 79 от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като при преценката на търсената от жалбоподателя защита на нарушени права апелативният състав не е взел предвид признатите в държавите-членки общи принципи на процесуалното право.

Жалба, подадена на 9 декември 2008 г. — Huvis/Съвет

(Дело T-536/08)

(2009/C 55/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Huvis Corporation (Сеул, Република Корея) (представители: J.-F. Bellis, F. Di Gianni, R. Antonini, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Регламент (ЕО) № 893/2008 на Съвета от 10 септември 2008 година за продължаване на действието на антидъмпинговото мито върху вноса на полиестерни шапелни влакна с произход от Беларус, Китайската народна република, Саудитска Арабия и Корея в резултат на частично междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 384/96⁽¹⁾, доколкото той не отменя антидъмпинговото мито, приложимо за жалбоподателя от 29 декември 2006 г., тоест от датата, на която вносът на полиестерни шапелни влакна с произход от Тайван и Малайзия е облаган с временно антидъмпингово мито, което Комисията е решила да не събира съгласно своето Решение 2007/430/ЕО от 19 юни 2007 година⁽²⁾,
- да се осъди Съветът да понесе съдебните разноски по това производство.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят, който е дружество със седалище в Корея, цели частична отмяна на Регламент № 893/2008 на Съвета, доколкото той не отменя антидъмпинговото мито, приложимо от 29 декември 2006 г. за полиестерните шапелни влакна (PSF), които са произведени от жалбоподателя и са с произход от Корея. Жалбоподателят твърди, че PSF с произход от Корея трябва да бъдат третираны по същия начин, по който PSF с произход от Тайван и Малайзия са третираны в Решение 2007/430/ЕО на Комисията. Следователно според жалбоподателя антидъмпинговото мито трябва да бъде отменено от същата дата по отношение на PSF с произход от Корея.

Жалбоподателят посочва две правни основания в подкрепа на исканията си.

Жалбоподателят твърди, че като продължават действието на антидъмпинговите мерки по отношение на вноса на PSF с произход от Корея, докато вноса на PSF с произход от Малайзия и Тайван не е обект на антидъмпингови мерки, европейските институции нарушават основния принцип на недопускане на дискриминация. Жалбоподателят оспорва трите довода, изтъкнати от Съвета, за да се оправдае различното третиране. Обстоятелството, че относно PSF с произход от Малайзия и Тайван жалбата е била оттеглена и не е бил направен никакъв окончателен извод от Съвета, не може според жалбоподателя да оправдае дискриминационното третиране на PSF с произход от Корея. Жалбоподателят оспорва и обстоятелството, че разликата между преценката на интереса на Общността, приложена за PSF с произход от Малайзия и Тайван, и тази, приложена за PSF с произход от Корея, може да оправдае различното третиране на последните. Освен това жалбоподателят твърди, че противно на изводите на Съвета, обстоятелството, че разследванията относно Малайзия и Тайван, от една страна, и относно Корея, от друга страна, са довели до различни заключения относно интереса на Общността, също не може да оправдае дискриминационното третиране.

Жалбоподателят също твърди, че решението, според което прекратяването на антидъмпинговите мерки върху вноса на PSF, които той произвежда и изнася, не е оправдано с оглед на интереса на Общността, е опорочено поради основни противоречия и несъгласуваност.

⁽¹⁾ ОВ L 247, стр. 1.

⁽²⁾ 2007/430/ЕО: Решение на Комисията от 19 юни 2007 година за прекратяване на антидъмпинговата процедура във връзка с вноса на синтетични полиестерни шапелни влакна (PSF) с произход от Малайзия и Тайван и освобождаване на обезпеченията, учредени чрез налагането на предварителни мита (ОВ L 160, стр. 30).

Жалба, подадена на 9 декември 2008 г. — Cixi Jiangnan Chemical Fiber и др./Съвет

(Дело T-537/08)

(2009/C 55/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd, Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd, Ningbo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd, Xiake Color Spinning Co. Ltd, Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd, Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd (China) (представители: J.-F. Bellis, lawyer, G. Valleria, Barrister)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателяте

- Да се отмени Регламент (ЕО) № 893/2008 на Съвета от 10 септември 2008 година за продължаване на действието на антидъмпинговото мито върху вноса на полиестерни шапелни влакна с произход от Беларус, Китайската народна република, Саудитска Арабия и Корея в резултат на частично междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 384/96 ⁽¹⁾, с обратно действие от 29 декември 2006 година, от която дата вносите на синтетични полиестерни шапелни влакна с произход от Малайзия и Тайван подлежат на облагане с временни антидъмпингови мита, които с Решение № 2007/430/ЕО от 19 юни 2007 година Комисията решава да не събере ⁽²⁾,
- да се осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателяте — дружества, установени в Китай — искат отмяна на Регламент № 893/2008 за продължаване на действието на антидъмпингови мерки по отношение, *inter alia*, на вноса на полиестерни шапелни влакна (PSF), произведени от жалбоподателяте и с произход от Китай. Жалбоподателяте твърдят, че спрямо PSF с произход от Китай трябва да се прибере до същото третиране като третирането в Решение № 2007/430/ЕО на Комисията по отношение на PSF с произход от Тайван. Следователно антидъмпинговото мито трябва да бъде отменено от същата дата, тоест 29 декември 2006 г., и по отношение на PSF с произход от Китай.

Изтъкваните от жалбоподателяте правни основания и основни доводи са същите като изтъкнатите по дело *Huvis/Съвет*, T-536/08.

⁽¹⁾ ОВ L 247, стр. 1

⁽²⁾ Решение на Комисията от 19 юни 2007 година за прекратяване на антидъмпинговата процедура във връзка с вноса на синтетични полиестерни шапелни влакна (PSF) с произход от Малайзия и Тайван и освобождаване на обезпеченията, учредени чрез налагането на предварителни мита (ОВ L 160, стр. 30)

Жалба, подадена на 9 декември 2008 г. — Rewe-Zentral/CXВП — Kodi Diskontläden (inéa)

(Дело T-538/08)

(2009/C 55/55)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: REWE-Zentral AG (Кьолн, Германия) (представители: M. Kinkeldey и A. Bognár, Rechtsanwälte)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Kodi Diskontläden GmbH (Oberhausen, Германия)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 6 октомври 2008 г. — жалба № R 744/2008-4 и
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка „ipéa“ в синьо, розово и бяло за стоки от класове 3, 5 и 16 (Заявка № 4 462 826)

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в процедурата по възражението: Kodi Diskontläden GmbH

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: „MINEA“ (Марка № 303 61 428.5) за стоки от класове 8, 9 и 16, като възражението е насочено срещу регистрацията за стоки от класове 16.

Решение на отдела по споровете: Отхвърля възражението

Решение на апелативния състав: Отменя решението на отдела по споровете

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94⁽¹⁾, тъй като не съществува вероятност от обръкване на конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 15 декември 2008 г. — RWE и RWE Dea/Комисия

(Дело T-543/08)

(2009/C 55/56)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: RWE AG (Есен, Германия), RWE Dea AG (Хамбург, Германия) (представители: C. Stadler и M. Röhrig, Rechtsanwälte)

Отвeтник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателяте

- да се отмени член 1 от решението, доколкото с него се установява нарушение от страна на жалбоподателяте на член 81, параграф 1 ЕО и на член 53 Споразумението за ЕИП;
- да се отмени член 2 от решението, доколкото с него на жалбоподателяте се налага глоба в размер на 37 440 000 EUR;
- при условията на евентуалност, да се намали в подходящ размер наложената на жалбоподателяте в качеството им на солидарни длъжници глоба съгласно член 2 от Решението;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателяте оспорват Решение С(2008) 5476 окончателен на Комисията от 1 октомври 2008 г., постановено по преписка COMP/39.181 — Восък за свещи, в което ответникът е установил, че някои предприятия, сред които и жалбоподателяте, са участвали в продължаващо споразумение и/или съгласувана практика в сектора на парафина в нарушение на член 81, параграф 1 ЕО и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство.

В подкрепа на исканията си жалбоподателяте изтъкват три правни основания.

С първото си правно основание жалбоподателяте твърдят, че ответникът е нарушил член 81, параграф 1 ЕО и член 23, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1/2003, като е допуснал правна грешка при прилагане на понятието за предприятие в ущърб на жалбоподателяте. Ответникът приел, че жалбоподателяте носели отговорност за нарушенията на предишното DEA Mineraloel AG, съответно — след преобразуването на дружеството в съвместно дружество с притежаване на равни дялове с Shell — на Shell & Dea Oil GmbH и поради тази причина им бил наложил глоба, без да установи, че те образуват обща стопанска единица.

При условията на евентуалност, жалбоподателяте твърдят във второто си правно основание, че ответникът не е приложил правилно Известие относно освобождаване от санкции и намаляване на техния размер в случаите на картели от 2002 г. и с това е нарушил принципа за равно третиране, тъй като не е включил в обхвата на отправеното от Shell относно дейността на DEA Mineraloel AG, съответно от Shell & Dea Oil GmbH, с парафинен восък заявление съгласно Известие относно освобождаване от санкции и намаляване на техния размер в случаите на картели жалбоподателяте. С това ответникът противоречал на становището си, според което точно дейността в областта на парафинен восък е била част от същата стопанска единица, към която принадлежали жалбоподателяте, считано от 3 септември 1992 г. до 30 юли 2002 г. При правилно прилагане на Известие относно освобождаване от санкции и намаляване на техния размер в случаите на картели ответникът щял да опрости напълно на жалбоподателяте евентуална глоба.

При условията на евентуалност, жалбоподателяте твърдят в третото си правно основание, че при определяне на глобите ответникът е нарушил основни принципи, и по-конкретно принципа за равно третиране и принципа на пропорционалност и по този начин е нарушил член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003. Ответникът бил приложил неправилно Насоките относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г., като е установил свързания с нарушението оборот, отчитайки недостатъчно представителен референтен период и по този начин бил определил основен размер, който

не съответствал на тежестта на нарушението, за което се твърдяло, че е извършено от жалбоподателите и също третиран различно в сравнение с другите участници жалбоподателите, включително Shell, без обективно основание.

Жалба, подадена на 15 декември 2008 г. — Hansen & Rosenthal и H & R Wax Company Vertrieb/Комисия

(Дело T-544/08)

(2009/C 55/57)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Hansen & Rosenthal KG (Хамбург, Германия), H & R Wax Company Vertrieb GmbH (Хамбург, Германия) (представители: J. Schulte и A. Lober, Rechtsanwälte)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателите

- да се отмени Решение С(2008) 5476 окончателен на Комисията на Европейските общности от 1 октомври 2008 г. по дело COMP/39181 — Восък за свещи, в частта му, която засяга жалбоподателите;
- при условията на евентуалност, да се отмени или да се намали наложената на жалбоподателите глоба;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите оспорват Решение С (2008) 5476 окончателен на Комисията от 1 октомври 2008 г., постановено по преписка COMP/39.181 — Восък за свещи, в което ответникът е установил, че някои предприятия, сред които и жалбоподателите, са участвали в продължаващо споразумение и/или съгласувана практика в сектора на парафина в нарушение на член 81, параграф 1 ЕО и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство.

В подкрепа на исканията си жалбоподателите изтъкват шест правни основания.

С първото си правно основание жалбоподателите твърдят, че решението е опорочено от сериозна липса на мотиви. Поради това то трябвало да бъде отменено на основание нарушение на член 81 ЕО и свързано с него нарушение на правото на защита на жалбоподателите.

С второто правно основание жалбоподателите изтъкват, че не съществуват условията за наличие на нарушение на член 81 ЕО. Не била налице обща цел за жалбоподателите и останалите производители на парафин. Жалбоподателите не били взели участие в споразумения или съгласувани практики, които ограничават конкуренцията. Изпращането на писмо, свързано с пови-

шаване на цените, нямало за цел осъществяването на ограничаващи конкуренцията споразумения, съответно на съгласувани практики, а по-скоро било извършено в рамките на отношенията с доставчиците. Също така по отношение на останалите въпроси не се стигнало до ограничаване на конкуренцията, настъпило в резултат на обмен на информация.

При условията на евентуалност, в третото до шестото правно основание жалбоподателите оспорват наложения размер на глобата.

— Комисията била приложила неправилно Насоките относно метода за определяне на размера на глобите, приети едва през 2006 г., въпреки че твърдяното нарушение било завършено в началото на 2005 г. С това Комисията нарушила принципа на обвързаност на администрацията по силата на предходната практика, забраната за прилагане с обратна сила и принципа за правна сигурност.

— В четвъртото правно основание жалбоподателите твърдят, че налице било погрешно изчисляване от страна на Комисията на относимия към глобите оборот. През референтните 2002 г. до 2004 г. жалбоподателите били реализирали оборот на продуктите от парафин в размер едва на 18,97 милиона евро. При изчисляването на размера на глобата обаче Комисията била заложила оборот от 26 милиона евро.

— В петото правно основание жалбоподателите твърдят, че Комисията неправилно преценила съответно тежестта на нарушението. Установяването на дела от относимия към нарушението оборот съобразно тежестта на нарушението, както и на входна такса в размер на 17 % било в нарушение с принципа на пропорционалност. По-нататък не били отчетени в достатъчна степен размерът и значението на предприятието.

— С шестото правно основание жалбоподателите твърдят, че Комисията неправилно е установила пропължителността на нарушение, за което се приема че е извършено от жалбоподателите. Тя не била доказала участието на жалбоподателите в твърдяното ограничаване на конкуренцията за целия твърдян период.

Жалба, подадена на 12 декември 2008 г. — X-Technology Swiss/CXВП (изображение на чорап)

(Дело T-547/08)

(2009/C 55/58)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: X-Technology Swiss GmbH (представители: A. Herbertz и R. Jung)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение R 846/2008-4 на четвърти апелативен състав на СХВП от 6 октомври 2008 г.,
- да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, заявена като „друга марка — позиционна марка“ с цвят „оранжев (Pantone 16-1359 TPX)“ за стоки от клас 25 (заявка за регистрация № 5 658 117).

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94⁽¹⁾, доколкото според жалбоподателя заявената марка притежава изискваната поне минимална степен на отличителен характер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 15 декември 2008 г. — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen/Комисия

(Дело T-550/08)

(2009/C 55/59)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Хамбург, Германия) (представители: U. Itzen и J. Ziebarth, Rechtsanwältinnen)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение, доколкото то се отнася до жалбоподателя,
- при условията на евентуалност, да се намали размерът на глобата, наложена на жалбоподателя с обжалваното решение,
- да се осъди ответникът за заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва Решение на Комисията C(2008) 5476 окончателен от 1 октомври 2008 г. по дело COMP/39.181 — Восък за свещи, с което ответникът е установил, че определени предприятия, измежду които жалбоподателят, са нарушили член 81, параграф 1 ЕО и член 53 от Споразумението за европейското икономическо пространство, като са участвали в

продължавашо споразумение и/или в продължаваща съгласувана практика в парафиновия сектор.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи две правни основания.

В първото си правно основание жалбоподателят посочва наличието на нарушение на задължението за мотивиране съгласно член 253 ЕО и на правото на защита, тъй като извършената от Комисията в оспорваното решение преценка на доказателствата не давала да се разбере какъв е фактическият принос, който се приписвал на жалбоподателя. Извършеното от Комисията общо представяне на доказателствата се отнасяло и до други дружества, освен до жалбоподателя, чиито действия не трябвало да му се приписват. С оглед на неяснотата при представянето на доказателствата било налице нарушение на правото на защита, тъй като Комисията трябвало ясно и недвусмислено да посочи кой принос към кое предприятие се отнасял и какви били последиците от това.

Жалбоподателят посочва по-нататък, че не е участвал в никакво нарушение на член 81 ЕО. Комисията не била извършила законосъобразно представянето на доказателствата не само от формална гледна точка, но и осъществена при условията на евентуалност преценка по същество на доказателствата показвала, че твърденията за нарушения от страна на жалбоподателя били необосновани. Посочените по-специално срещи и отчетените в рамките на представянето на доказателствата разписки не водели до заключение за наличието на нарушения на картелното право. Това важало в особена степен и с оглед на обстоятелството, че още от самото начало жалбоподателя се упреква в ограничен обхват в извършването на нарушение. Това обстоятелство обаче не било отчетено при представянето на доказателствата, а в ущърб на жалбоподателя били взети предвид доказателства, които евентуално могли да докажат нарушения от страна на трети лица, в които жалбоподателят не участвал.

Във второто правно основание жалбоподателят се позовава на изтекла давност. Той бил прехвърлил разглежданата пласментна дейност на друго дружество още в началото на 2000 г., така че първите действия по прекъсване на давността по отношение на жалбоподателя, предприети в началото на 2005 г., не можело да водят до възможност за преследване на старо нарушение.

Жалба, подадена на 15 декември 2008 г. — H & R ChemPharm/Комисия

(Дело T-551/08)

(2009/C 55/60)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: H & R ChemPharm GmbH (Salzbergen, Германия) (представители: M. Klusmann и S. Thomas, Rechtsanwälte)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение, в частта му, която засяга жалбоподателя;
- при условията на евентуалност, да се намали съответно размерът на наложената на жалбоподателя с обжалваното решение глоба;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва Решение С(2008) 5476 окончателен на Комисията от 1 октомври 2008 г., постановено по преписка COMP/39.181 — Воськ за свещи, в което ответникът е установил, че някои предприятия, сред които и жалбоподателят, са участвали в продължаващо споразумение и/или съгласувана практика в сектора на парафина в нарушение на член 81, параграф 1 ЕО и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква четири правни основания.

С първото си правно основание жалбоподателят твърди, че е налице нарушение на правото на защита, тъй като в обжалваното решение не било проведено разграничение между него и другите дружества, като им били наложени отделно глоби, при положение, че се касаело общо за „H & R/Tudapetrol“. За жалбоподателя не било понятно какъв вид фактическо участие в нарушението се твърди, че е имал. По този начин било нарушено правото му на защита, тъй като от твърденията за нарушение и от решението трябвало да следва несъмнено, кои конкретни деяния били в основата на упрека към жалбоподателя за извършено правонарушение и водели до налагането на съответстваща на последното глоба.

При условията на евентуалност, във второто си правно основание жалбоподателят твърди, че липсва доказателство за нарушение, извършено от страна на жалбоподателя. Въз основа на общо събиране на доказателства Комисията не била направила правилна преценка за всички адресати на решението, че не съществували никакви доказателства за нарушение, извършено от страна на жалбоподателя. Жалбоподателят изтъква, че Комисията не била извършила достатъчно селективно и съобразена с индивидуалния случай събиране на доказателствата, което можела и трябвало да потвърди неефективността на приведените доказателства във връзка с нарушение от страна на жалбоподателя.

По-нататък, при условията на евентуалност в третото си правно основание жалбоподателят изтъква наличието на погрешно определен прекалено висок начален размер при изчисляването на глобата.

С четвъртото си правно основание, изложено също при условията на евентуалност, жалбоподателят изтъква нарушение на принципа на пропорционалност и нарушение на забраната за допускане на дискриминация въз основа на изчисляването на глобата в несъответстващ размер. В частност той изтъква неправилната преценка при установяването на дела от оборота с цел определяне на тежестта на нарушението както и на входната такса в размер на 17 %, и непропорционалния размер на глобата вследствие несъразмерно отчитане на размера на предприятието. Накрая жалбоподателят изтъква недопустимото прилагане с обратна сила на Насоките относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. по отношение на настоящия случай.

Иск, предявен на 17 декември 2008 г. — Комисия/Domótica

(Дело T-552/08)

(2009/C 55/61)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. M. Rochaud-Jøet и S. Petrova, подпомагани от G. Anastácio и A. R. Andrade, адвокати)

Ответник: Domótica, Estudo e Projecto de Edifícios Inteligentes, Lda (Лисабон, Португалия)

Искания на ищеца

- да се осъди ответникът да заплати на ищеца сумата от 124 319,22 EUR, представляващи възстановяване на платен аванс от страна на ищеца в изпълнение на договор № BU/466/94 PO/ES, сключен в рамките на програма „Thermie“ и развален поради договорно неизпълнение от страна на ответника и останалите съговорители, заедно с 48 180,00 EUR лихви за забава до 30 септември 2008 г., както и с лихвите до действителното плащане на цялата сума;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

На 17 януари 1995 г. Комисията на Европейските общности сключва Договор „Thermie“ № BU/466/94 PO/ES с ответника, с Hospitais da Universidade de Coimbra и с дружество Técnicas Reunidas S.A. съобразно Регламент (ЕИО) № 2008/90 ⁽¹⁾.

Ответникът е определен за координатор на проекта и му е възложено да представи на Комисията необходимите документи и да подпомогне контакта между съговорителите и Комисията. Отговорността на съговорителите е солидарна.

На 10 февруари 1995 г., в съответствие с договореното, Комисията извършва предварително плащане на 30 % в размер на 176 693 EUR.

На 24 май 2000 г. Комисията разваля договора на законно основание, след официално уведомително писмо, като се основава на следните неизпълнения на задължения:

- случаи на забава на изпълнението, които не са съобщени своевременно на Комисията;
- невъзможност на Domótica да започне изпълнението на проекта, която е призната от самия ответник;
- липса на представяне пред Комисията, в изискуемата форма и срок, на финансовите и технически доклади;
- незавършване на дейностите по изпълнение на проекта нито в първоначално определен срок, нито в рамките на последвалото удължаване (31 август 2000 г.).

Виновното поведение на съдоговорителите определя неизпълнението на договорните им задължения.

Договорът предвижда възможност Комисията да иска частично или пълно възстановяване на финансовата помощ, заедно с лихвите, в случай на неизпълнение на съдоговорителите.

Комисията има право на възстановяване на 172 499,22 EUR, които отговарят на стойността на първоначално дадения аванс, заедно с лихвите, считано от 10 февруари 1995 г., след приспадане на осъществените разходи за частично изпълнение, които са посочени от ответника и приети от Комисията. Към получения размер трябва да се прибавят лихвите, които следва да бъдат начислени.

(¹) Регламент (ЕИО) № 2008/90 на Съвета от 29 юни 1990 година относно насърчаването на енергийните технологии в Европа (програма „Thermie“) (ОВ L 185, стр. 1).

Жалба, подадена на 8 декември 2008 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия

(Дело T-554/08)

(2009/C 55/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представители: N. Korogiannakis, P. Katsimani и M. Dermizakis, lawyers)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“, с което се отхвърля офертата на жалбоподателя, подадена във връзка с процедурата за възлагане на обществена поръчка TAXUD/2007/AO-005 (TIMEA) относно „Доставка на услуги във връзка с общностните компютърни приложения в областта на митниците, акцизите и данъчните въпроси“ (ОВ 2008/S 203-268728), като това решение е съобщено на жалбоподателя с писмо от 26 септември 2008 г., както и да се отменят всички последващи решения на Комисията по този въпрос, включително решението за възлагане на обществената поръчка на определения за изпълнител оферент,

— да се осъди ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ да заплати на жалбоподателя обезщетение в размер на 7 638 125 EUR за вреди, претърпени в резултат на разглежданата процедура за възлагане на обществена поръчка,

— да се осъди ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ да заплати съдебните разходи и другите разходи, направени от жалбоподателя във връзка с настоящата жалба, дори и тя да се отхвърли.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска съгласно член 230 ЕО да се отмени решението на Европейската комисия (ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“), с което се отхвърля офертата, подадена от него във връзка с процедурата за възлагане на обществена поръчка TAXUD/2007/AO-005 (TIMEA) относно „Доставка на услуги във връзка с общностните компютърни приложения в областта на митниците, акцизите и данъчните въпроси“ (ОВ 2008/S 203-268728), като това решение е съобщено на жалбоподателя с писмо от 26 септември 2008 г., както и да му се присъди обезщетение за вреди съгласно член 253 ЕО.

Жалбоподателят твърди, че комисията за оценка е допуснала различни явни грешки в преценката във връзка с оценката на офертата. Според жалбоподателя комисията за оценка се е отклонила от обичайната политика на Комисията и не е взела предвид спецификациите, съдържащи се в поканата за представяне на оферти, в които се препоръчва възлагащият орган да се свърже с оферента на етапа на подбора от процедурата по възлагане на обществена поръчка и да поиска допълнителна информация или пояснения. Той изтъква също така, че възлагащият орган е нарушил член 100 от Финансовия регламент и принципите на добра администрация и на защита на оправданите правни очаквания. Освен това жалбоподателят твърди, че възлагащият орган е злоупотребил с правомощията си и е нарушил принципите на прозрачност и на равно третиране, предвидени в член 93, параграф 1 от Финансовия регламент.

Жалбоподателят изтъква, че ответникът не му е предоставил подходящ анализ във връзка с резултата от проверките, извършени вследствие на забележките на жалбоподателя по доклада за оценка.

Жалбоподателят твърди, че ответникът неправилно е приложил критериите за подбор, за да отстрани офертата на жалбоподателя. По този начин възлагащият орган е нарушил член 134, параграф 2 и член 148, параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 (¹) на Комисията, както и член 32, параграф 2 от Директива 92/50 (²).

(¹) Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3)

(²) Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50)

Жалба, подадена на 16 декември 2008 г. — iPublish Ganske Interactive Publishing/СХВП (изображение на навигационен уред)

(Дело T-555/08)

(2009/С 55/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: iPublish Ganske Interactive Publishing GmbH (Хамбург, Германия) (представител: V. Knies, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение R 709/2008-4 на четвърти апелативен състав от 3 октомври 2008 г. и
- да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: триизмерна марка, която представлява изображение на навигационен уред в черен и син цвят, характеризиращо се в частност с наличието на странична синя ивица, за стоки и услуги от класове 9, 39 и 42 (заявка за регистрация № 6 092 639).

Решение на проверителя: отхвърля заявката.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94⁽¹⁾, доколкото според жалбоподателя заявената марка притежава изисквания отличителен характер.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 17 декември 2008 г. — Slovenská pošta/Комисия на Европейските общности

(Дело T-556/08)

(2009/С 55/64)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Slovenská pošta a.s. (Banská Bystrica, Словашка република) (представители: O. Brouwer, C. Schillemans, M. Knarpen, lawyers)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна съгласно член 230 ЕО на Решение на Комисията С(2008) 5912 окончателен от 7 октомври 2008 година (Дело COMP/39.562 — Slovakian Postal Law), в което Комисията приема, че словашкото законодателство относно пощите, свързано с хибридните пощенски услуги, противоречи на член 86, параграф 1 във връзка с член 82 ЕО, доколкото запазва за жалбоподателя доставянето на кореспонденция с хибридна поща.

Жалбоподателят изтъква четири правни основания в подкрепа на исканията си.

На първо място той посочва, че Комисията е нарушила общностноправния принцип на добра администрация, като не е проучила надлежно всички въпросни факти и интереси, като според жалбоподателя обжалваното решение се основава на определен брой предположения. По-нататък жалбоподателят изтъква, че Комисията е нарушила задължението за мотивиране по член 253 ЕО.

На второ място жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила неговото право да бъде изслушан.

На трето място той поддържа, че Комисията е допуснала явни грешки — фактически и при прилагане на правото, при преценката и тълкуването на законосъобразността на предоставянето на изключителни права в пощенския сектор, в резултат на което тя е приложила неправилно членове 86 ЕО и 82 ЕО.

На четвърто място жалбоподателят посочва, че като е приела изцяло различен и безпрецедентен подход по отношение на определението за съответен пазар, Комисията е нарушила принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания.

Жалба, подадена на 18 декември 2008 г. — mPAY24/СХВП — Ultra (MPAY)

(Дело T-557/08)

(2009/С 55/65)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: mPAY24 GmbH (Виена, Австрия) (представители: H. Z. Zeiner, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Словения)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 30 септември 2008 г. по преписка R 221/2007-1, доколкото отхвърля подаденото от жалбоподателя възражение; и
- да се осъди ответникът и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративната марка „MPAY“ за стоки и услуги от класове 9, 35, 36, 37, 38 и 42 — заявка № 3 587 896

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Словна марка на Общността „MPAY24“, регистрирана под № 2 061 656 за стоки и услуги от класове 9, 16, 35, 36 и 38; австрийска словна марка „MPAY24“, регистрирана под № 200 373 за стоки и услуги от класове 9, 16, 35, 36 и 38

Решение на отдела по споровете: Отхвърля изцяло заявката за марка

Решение на апелативния състав: Отхвърля частично жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1 и член 4 от Регламент 40/94 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е преценил вероятността от объркване между разглежданите марки

Жалба, подадена на 19 декември 2008 г. от Комисията на Европейските общности срещу Решение на Съда на публичната служба, постановено на 14 октомври 2008 г. по дело F-74/07, Meierhofer/Комисия

(Дело T-560/08 P)

(2009/C 55/66)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представители: J. Currall и В. Eggers)

Друга страна в производството: S. Meierhofer (Мюнхен, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли:

- да се отмени Решението на Съда на публичната служба, постановено на 14 октомври 2008 г. по дело F-74/07, Meierhofer/Комисия;
- да се осъди всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбата е насочена срещу Решението на Съда на публичната служба, постановено на 14 октомври 2008 г. по дело F-74/07, Meierhofer/Комисия, с което Съдът на публичната служба отменя решението на конкурсната комисия на конкурс EPSO/AD/26/05 от 19 юни 2007 г. поради нарушение на задължението за мотивиране.

С въпросното решение е отхвърлена молбата на кандидата за преразглеждане на решението на конкурсната комисия, съгласно което той не е издържал успешно устния изпит от конкурса. На устния изпит кандидатът е получил с половин точка по-малко от необходимия минимален брой точки. Според обявяването за конкурса устният изпит се оценява с отделна обща оценка.

Жалбата се отнася до изискванията относно задължението за мотивиране от страна на конкурсната комисия и до критериите за контрол, упражняван от общностния съд. Жалбоподателят по-конкретно оспорва заключението на Съда на публичната служба, според което при „специфични обстоятелства“, например при оценка съвсем малко по-ниска от минималния брой точки, само съобщаването на елиминиращата оценка на неиздържалия устния изпит от конкурса кандидат не е достатъчно, за да бъде изпълнено задължението за мотивиране.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква, че това становище поражда правна несигурност:

— На първо място, съгласно постоянна съдебна практика задължението за мотивиране трябва да съответства на съблюдаването на поверителността, приложима за работата на конкурсната комисия съгласно член 6 от Приложение III към Правилника за длъжностните лица на Европейските общности и съгласно което се забранява разгласяването на становищата на отделни членове на конкурсната комисия, както и разкриването на подробности относно оценяването на кандидата индивидуално или в сравнение с другите кандидати.

— На второ място, възможно е сравнението със случаи, свързани с достъп до документи, извършено от Съда на публичната служба, да съдържа грешка, тъй като член 6 от Приложение III към Правилника не предвижда никакво правило, въвеждащо изключение или съпоставяне на интереси.

— На трето място, Съдът на публичната служба не е спазил съдебната практика, съгласно която задължението за мотивиране трябва да съответства на въпросната мярка, според която Съдът на публичната служба трябва да има право само да контролира законосъобразността на решението. Тъй като последващият контрол на устен изпит от общностния съд бил невъзможен по своя характер, до момента той бил ограничил своя контрол по същество до съблюдаването на процесуалните разпоредби и до обявата за конкурса.

Освен това съдебното решение пораждало правна несигурност, що се отнася до разликата между различните видове процесуални мерки, свързани с изискването даден орган да представи документи с поверително съдържание или свързани с обстоятелства, при които отказът те да бъдат разгласени може да се използва срещу заинтересованото лице (процесуално-организационни действия и събиране на доказателства). В настоящия случай Съдът на публичната служба при това тълкувал напълно неправилно становището на Комисията, тъй като тя по никакъв начин не била отказала такова разгласяване. Нещо повече, Комисията била обяснила, че не може да представи релевантните документи въз основа на разпоредените от Съда на публичната служба процесуално-организационни действия, а че очаква вземането на решение относно събирането на доказателства от съдебния състав.

Иск, предявен на 15 декември 2008 г. — Bactria и Gutknecht/Комисия

(Дело T-561/08)

(2009/C 55/67)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Германия), Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Германия) (представители: K. Van Maldegem и C. Mereu, lawyers)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищците

- Да се обяви искът за допустим и основателен,
- да се осъди Европейската общност да заплати претърпените от ищците вреди в резултат от (i) незаконосъобразното приемане на член 6, параграф 2 от Първия регламент за преразглеждане, както и от Втория регламент за преразглеждане и от Регламент 1451/2007 на Комисията; или при условията на евентуалност от (ii) невземането на необходимите мерки от страна на Комисията, за да се осигури запазване на правата на защита на данните на ищците по ДБ и за да се избегне извличането на полза от чужди достижения по време на програмата за преглед — вреди, възлизащи на обща стойност от 3 912 569 EUR или на друга сума, установена впоследствие от ищците в хода на това производство, или от Съда *ex aequo et bono*,
- при условията на евентуалност, да се постанови междинно решение, съгласно което Европейската общност се задължава да поправи претърпените загуби и се разпорежда на страните да представят на Съда в разумен срок от датата на решението данни относно сумата на обезщетението, по което страните са постигнали съгласие, или при липсата на съгласие, да се осъдят страните да представят на Съда в същия срок своите претенции, подробно подкрепени с цифри,

- да се осъди Европейската общност да заплати компенсаторна лихва на ищците в размер на лихвата за забава от датата на възникване на претърпените загуби,
- да бъде осъдена Европейската общност да заплати лихва за забава в размер на 8 % или друг подходящ процент, определен от Съда, върху дължимата сума от датата на решението на Съда до действителното ѝ изплащане, и
- да бъде осъдена Комисията да заплати всички съдебни разноски във връзка с това производство.

Правни основания и основни доводи

В молбата си ищците претендират обезщетение в съответствие с член 235 ЕО за вредите, които твърдят, че са претърпели от приемането на член 6, параграф 2 от Регламент 1896/2000 на Комисията от 7 септември 2000 година ⁽¹⁾ относно първата фаза на програмата, посочена в член 16, параграф 2 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на биоциди ⁽²⁾, както и от Регламент 2032/2003 ⁽³⁾ на Комисията и от Регламент 1451/2007 ⁽⁴⁾ на Комисията.

При условията на евентуалност ищците искат обезщетение за вредите, които твърдят, че са претърпели поради това, че Комисията не е осигурила защита на правата на защита на данните, предоставяните на извършващите нотификация съгласно член 12 от Директива 98/8. По-нататък те посочват, че претърпяната от ищците вреда в резултат от незаконосъобразното поведение на Комисията се състои в значително намаляване на стойността на предприятието на първия ищец и в пропуснати ползи (*lust cessans*), които той би получил от продажбата на разглежданите биоциди и съдържащите се в тях активни вещества в отсъствието на такова поведение от страна на Общността.

Освен вредата, която вторият ищец твърди, че е претърпял като съдружник, а следователно и като собственик на предприятието на първия ищец, се посочва, че вторият ищец е претърпял и загуба на източника си на средства за издръжка. Накрая ищците искат компенсаторна лихва в размер на лихвата за забава от датата на възникване на твърдените загуби.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1896/2000 на Комисията от 7 септември 2000 година относно първата фаза на програмата, посочена в член 16, параграф 2 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно биоцидите (ОВ L 228, 2000 г., стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 34, стр. 202).

⁽²⁾ Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 година относно пускането на пазара на биоциди (ОВ L 123, 1998 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 24, стр. 67).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 2032/2003 на Комисията от 4 ноември 2003 година относно втората фаза на 10-годишната работна програма, посочена в член 16, параграф 2 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на биоциди и за изменение на Регламент (ЕО) № 1896/2000 (ОВ L 307, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 51, стр. 39).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1451/2007 на Комисията от 4 декември 2007 година относно втората фаза на 10-годишната работна програма, посочена в член 16, параграф 2 от Директива 98/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на биоциди (ОВ L 235, 2007 г., стр. 3).

Жалба, подадена на 17 декември 2008 г. — Corsica Ferries France/Комисия

(Дело T-565/08)

(2009/C 55/68)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Corsica Ferries France SAS (Бастия, Франция)
(представители: S. Rodrigues и C. Bernard-Glanz, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- настоящата жалба да се обяви за допустима,
- да се отмени Решение на Комисията от 8 юли 2008 година относно помощта за реструктуриране, която Франция възнамерява да приведе в изпълнение в полза на Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM);
- да се осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяната на Решение C(2008) 3182 окончателен на Комисията от 8 юли 2008 година, с което Комисията приема:

- че изплатената от Френската република на Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (наричано по-нататък „SNCM“) компенсация в размер на 53,48 милиона евро за задължение за обществена услуга представлява неправомерна, но съвместима с общия пазар държавна помощ,
- че отрицателната продажна цена на SNCM от 158 милиона евро, предприетите от Compagnie Générale Maritime et Financière (наричана по-нататък „CGMF“) социални мерки на стойност 38,5 милиона евро в полза на заетите лица и съвместната и едновременна рекапитализация на SNCM от CGMF в размер на 8,75 милиона евро не представляват държавни помощи, и
- че помощта за реструктуриране в размер на 15,81 милиона евро, която Френската република е привела в действие в полза на SNCM, представлява неправомерна, но съвместима с общия пазар държавна помощ.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три правни основания, изведени от:

- непълнота на мотивите и нарушение на правото на защита на жалбоподателя и на правото на ефективно средство за съдебна защита, доколкото в обжалваното решение били прикрити доста значителен брой данни и сведения, което не позволило на жалбоподателя да разбере неговото съдържание, мотиви и обхват,
- нарушение на членове 87 и 88 ЕО и на правилата за тяхното прилагане, по-специално на Общностните насоки за

спасяване и реструктуриране на предприятия в затруднение, резултат от погрешна и/или непълна преценка по отношение на вноската в капитала от 53,48 милиона евро като компенсация за обществена услуга, на прехвърлянето на SNCM с отрицателна продажна цена от 158 милиона евро, на вноската в капитала на CGMF в размер на 8,75 милиона евро, на социалните мерки на стойност 38,5 милиона евро и на остатъка от 22,5 милиона евро, нотифициран като помощи за реструктуриране.

Жалба, подадена на 17 декември 2008 г. — Total Raffinage Marketing/Комисия

(Дело T-566/08)

(2009/C 55/69)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Total Raffinage Marketing SA (Puteaux, Франция) (представители: A. Vandencastele, C. Falmagne, C. Lemaire и S. Naudin, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- Да се отменят отчасти членове 1 и 2 от Решение на Комисията № C(2008) 5476 окончателен от 1 октомври 2008 година относно процедура по прилагането на член 81 от Договора за ЕО и на член 53 от Договора за ЕИП (преписка COMP/39.181 — *Cires de bougie* [Восъци за свеци]),
- да се намали особено значително размерът на глобата, наложена на Total R. M. с член 2 от посоченото решение,
- да се осъди Европейската комисия изцяло да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска частична отмяна на Решение на Комисията C(2008) 5476 окончателен от 1 октомври 2008 година по преписка COMP/39.181 — *Cires de bougie*, с което Комисията установява, че някои предприятия, сред които и жалбоподателят, са нарушили член 81, параграф 1 ЕО и член 53, параграф 1 от Договора за Европейското икономическо пространство, като са определили цени и са разпределили пазари на парафиновите восъци в Европейското икономическо пространство (ЕИП) и на гача в Германия.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква единадесет правни основания, изведени съответно от нарушение на член 81 ЕО, на изискването за мотивиране, на Насоките от 2006 г. относно метода за определяне на глобите⁽¹⁾ и на принципите на пропорционалност, на презумпцията за невинност, на правна сигурност, на равно третиране и на индивидуализация на санкциите, доколкото Комисията:

- приела, че практиките, свързани с восьщите и парафините, от една страна, и с гача, от друга, съставляват единно и непрекъснато нарушение и определила практиките, свързани с гача, като споразумение,
- погрешно възприела наличието на единно и непрекъснато нарушение, изразяващо се в споразумение за определяне на цени, за разпределяне на пазари и/или клиенти, макар че спрямо жалбоподателя можел да се възприеме единствено обмен на информация относно състоянието на пазара на парафини, относно цените и бъдещите стратегии в тарифната област, относно клиентите и относно обемите,
- от една страна, не се съобразила с общностната съдебна практика относно видимото разграничение, като възприела отговорността на жалбоподателя за целия период на свързаните с восьщите и парафините аспекти, докато жалбоподателят преустановил участието си в „техническите събрания“ след проведеното на 11 и 12 май 2004 г. събрание, т.е. почти година преди края на нарушението и, от друга страна, приела предсрочното оттегляне на Repsol от картела преди края на нарушението, а не това на жалбоподателя, макар че той се намирал в равностойно положение,
- изисквала от жалбоподателя доказателство за видимо разграничение от картела,
- не взела предвид липсата на прилагане на картела,
- използвала стойността на продажбите от трите последни финансови години от участието на жалбоподателя в нарушението вместо стойността на продажбите от последната година на участие,
- възприела силно завишен процент от стойността на продажбите по отношение на свързаните с гача аспекти от нарушението,
- приложила залегналия в точка 24 от Насоките метод за определяне на глобата, който бил в противоречие с член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 и с принципите на пропорционалност, на равно третиране и на презумпцията за невинност,
- приложила допълнителен размер с възпираща цел, без обаче да обоснове в достатъчна степен същия,
- наложила глоба в размер на 410 % от годишния оборот на жалбоподателя на съответния пазар,
- вменила на дружеството майка, Total SA, поведението на жалбоподателя.

⁽¹⁾ Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

Жалба, подадена на 19 декември 2008 г. от Bart Nijs срещу решението, постановено на 9 октомври 2008 г. от Съда на публичната служба по дело F-49/06, Nijs/Сметна палата

(Дело T-567/08 P)

(2009/C 55/70)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bart Nijs (Bereldange, Люксембург)
(представител: F. Rollinger, avocat)

Друга страна в производството: Сметна палата на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се приеме, че жалбата е допустима,
- да се приеме, че същата е основателна;
- въз основа на това, да бъде отменено определението от 9 октомври 2008 г. по дело F-5/07, Bart Nijs/Европейска сметна палата.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на решението на Съда на публичната служба (СПС) от 9 октомври 2008 г., постановено по дело Nijs/Сметна палата, F-49/06, с което е отхвърлена като частично недопустима и частично неоснователна жалбата, с която жалбоподателят е поискал от една страна, отмяна на решението да не бъде повишен в степен А*11 в рамките на процедурата за повишаване за 2005 година и, от друга страна — обезщетение за претърпени вреди и пропуснати ползи.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят сочи четири правни основания, изведени

- от изопачаване на жалбата и на писмената реплика, доколкото в обжалваното решение е подменено правно основание, изведено от липсата на решение на органа по назначаването, което означава липса на каквито и да е мотиви, с напълно различно правно основание,
- от пренебрегване и/или изопачаване на доказателствата, тъй като СПС не ги е приел за разглеждане,
- от неправилно разпределяне на тежестта на доказване, доколкото СПС е трябвало да иска доказателства за твърденията на ответната страна,
- от нарушение на презумпцията за невинност във връзка с осъждането на жалбоподателя да заплати съдебните разходи за първата инстанция.

Жалба, подадена на 17 декември 2008 г. — М6/Комисия

(Дело T-568/08)

(2009/C 55/71)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* Métropole Télévision SA (M6) (Neuilly-sur-Seine, Франция) (представители: O. Freget и N. Chahid-Nourai, avocats)*Ответник:* Комисия на Европейските общности**Искания на жалбоподателя**

- да се отмени Решение на Европейската комисия от 16 юли 2008 година по преписка № 279/2008-Франция (Предоставяне на капитал на France Télévisions),
- да се задължи Комисията да започне предвидената в член 88, параграф 2, първа алинея ЕО официална процедура по разследване на помощта,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяната на Решение С(2008) 3506 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 година, с което Комисията приема за съвместима с общия пазар помощ под формата на предоставяне на капитал в размер на 150 милиона EUR в полза на France Télévisions. В този контекст жалбоподателят иска започване на официалната процедура по разследване в съответствие с член 88, параграф 2 ЕО.

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква три правни основания относно законосъобразността на обжалваното решение, изведени от:

- нарушение на процесуалните права на жалбоподателя, доколкото съображенията, на които се основава Комисията, и по-специално съображението относно пряката причинно-следствена връзка между съобщението на президента на Френската република от 8 януари 2008 г. относно премахването на търговските реклами, излъчвани по каналите на групата France Télévisions, и понесената от тези канали загуба на приходи, създавали затруднения, които могат да обосноват започването на официалната процедура по разследване в съответствие с член 88, параграф 2 ЕО, за да могат конкурентите на групата France Télévisions да изложат своята позиция,
- недостатъчност на информацията на Комисията относно причините за спада в постъпленията от реклами и относно предназначението на предоставения на France Télévisions капитал, доколкото Комисията не се е уверила, с необходимата неутралност, безпристрастност и задълбоченост, в истинността и достоверността на съобщената ѝ информация по отношение на действителните причини за загубите от реклами на France Télévisions и крайното предназначение на изплатените от Френската република на France Télévisions суми,
- липса на мотиви, доколкото Комисията i) не е мотивирала в достатъчна степен значението, отдадено в спорното решение

на действието на съобщението на президента от 8 януари 2008 г., с което се обявява премахването на рекламите по обществените телевизии ii) не е взела предвид въздействието, което „преориентирането“ на дейностите на France Télévisions към дейности с характер на обществени услуги оказва върху управлението на рекламата и iii) не е взела под внимание становищата на частните оператори, сред които е и жалбоподателят.

Жалба, подадена на 22 декември 2008 г. — Visonic/CXВП — Sedea Electronique (VISIONIC)

(Дело T-569/08)

(2009/C 55/72)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Visonic Ltd (Тел Авив, Израел) (представители: A. Beschorner и C. Thomas, lawyers)*Ответник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Sedea Electronique SA (Seclin, Франция)**Искания на жалбоподателя**

- да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 14 октомври 2008 г. по съединени преписки R 946/2007-2 и R 1151/2007-2,
- да се обяви за недействителна за всички обхванати стоки марката на Общността „VISIONIC“, регистрирана под номер № 1 562 982,
- да се осъди CXВП да заплати съдебните разноски, направени в производството пред Първоинстанционния съд, а другата страна в производството пред апелативния състав — да заплати разноските във връзка с административното производство пред апелативния състав,
- да се определи дата за провеждане на съдебно заседание по настоящото дело.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искането за обявяване на недействителност: словната марка „VISIONIC“ за стоки от клас 9

Притежател на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: жалбоподателят

Решение на отдела по заличането: частично уважава искането за обявяване на недействителност

Решение на апелативния състав: уважава жалбата по преписка R 946/2007-2; отменя обжалваното решение, с което се отхвърля искането за обявяване на недействителност; отхвърля жалбата по преписка R 1151/2007-2

Изложени правни основания: Нарушение на член 52, параграф 3 и на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 на Съвета, както и на общите принципи на правото относно марките, доколкото апелативният състав погрешно е приел, че жалбоподателят се е съгласил с регистрацията на марката на Общността, предмет на искането за обявяване на недействителност, и вследствие на това не е проверил дали е налице вероятност от объркване между разглежданите марки.

Жалба, подадена на 22 декември 2008 г. — Deutsche Post/Комисия

(Дело T-570/08)

(2009/C 55/73)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Post AG (Бон, Германия) (представители: J. Sedemund и T. Lübbig, Rechtsanwälte)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на Комисията на Европейските общности от 30 октомври 2008 г. относно разпоредбата за информация в процедурата „Държавна помощ С 36/2007 — Държавна помощ за Deutsche Post AG“;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Жалбата е насочена срещу Решение на Комисията на Европейските общности (C(2008) 6468) от 30 октомври 2008 г., с което в рамките на процедурата относно държавна помощ С 36/2007 (ex NN 25/2007) Комисията изисква от Германия, на основание член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999⁽¹⁾, да предостави всички документи, сведения и данни, които са необходими, за да се изчислят разходите и приходите на Deutsche Post за периода 1989-2007 г.

Жалбоподателят излага четири правни основания.

С първото, второто и третото правно основание жалбоподателят твърди, че решението следва да бъде отменено поради нарушение

на съществени правила относно формата и производството, тъй като

— изискванията за надлежно определяне на срок и за изпращането на „напомнително писмо, с което се разрешава подходящ допълнителен срок“ в съответствие с член 5, параграф 2 и член 10, параграф 3 от Регламент № 659/1999 не са изпълнени,

— разпоредбата за информация съдържа тежки нарушения на задължението за мотивиране, поради което нарушава член 253 ЕО,

— в противоречие с член 287 ЕО и 10 ЕО Комисията не дава на германското правителство и жалбоподателя възможност да представят коментари във връзка със защитата на търговската тайна на жалбоподателя.

Със своето четвърто правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение следва също така да бъде отменено поради това, че нарушава материалното общностно право, тъй като използването на изисканите данни относно разходите и приходите за периода от 1 януари 1995 г. до 31 декември 2007 г. във връзка с разглеждането на „финансовата компенсация“ противоречи на Общностната рамка за 2005 г. и на разпределението на правомощията между държавите-членки и Комисията, както и нарушава член 86, параграф 2 ЕО и член 87, параграф 1 ЕО във връзка с принципа на пропорционалност, принципа на правна сигурност и общностната забрана за дискриминация и, накрая, поради това, че е явно неподходящо за преценката, от гледна точка на правната уредба на държавните помощи, на разпоредбите в областта на пенсиите и отговорността.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88 ЕО] (ОВ L 83, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 22 декември 2008 г. — Германия/Комисия

(Дело T-571/08)

(2009/C 55/74)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: M. Lumma и B. Klein)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени Решение на Комисията от 30 октомври 2008 г. относно разпореждане за информация в производство „Държавни помощи С 36/07 — Държавни помощи за Deutsche Post AG“;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбата е насочена срещу Решение на Комисията на Европейските общности С(2008) 6468 от 30 октомври 2008 г., в което в производството, свързано с държавна помощ С 36/2007 (ex NN 25/2007), Комисията приканва Германия в съответствие с член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999 (!) да предостави всички документи, информация и данни, необходими за оценката на приходите и разходите на Deutsche Post от 1989 до 2007 г.

Жалбоподателят посочва две правни основания.

В първото правно основание жалбоподателят твърди, че разпореждането за информация нарушавало съществени процесуални предпоставки.

— Не били изпълнение предпоставките за валидно определяне на срок, както и за „напомнително писмо с допълнителен срок“ по смисъла на член 5, параграф 2 и член 10, параграф 3 от Регламент № 659/1999. При условията на евентуалност жалбоподателят посочва, че самото определяне на срока в разпореждането за информация било непропорционално.

— Разпореждането за информация не гарантирало освен това уредената в член 287 ЕО закрила на професионалните тайни на Deutsche Post AG, тъй като данните вероятно шели да бъдат предадени за оценка на външно предприятие, което можело да работи за конкуренти на Deutsche Post AG, и Комисията отказвала да даде по-нататъшна информация в тази връзка.

Във второто си правно основание жалбоподателят посочва, че разпореждането за информация нарушавало и член 87, параграф 1 и член 86, параграф 2 ЕО във връзка с принципите за пропорционалност и правна сигурност, тъй като поисканите данни не били необходими за преценката на държавните мерки, обект на производството, във връзка с държавните помощи.

(!) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88] от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 17 декември 2008 г. — TF1/Комисия

(Дело T-573/08)

(2009/C 55/75)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Télévision française (представители: J.-P. Hordies и C. Smits, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Комисията, прието на 16 юли 2008 г. по преписка N 279/2008-France (Предоставяне на капитал за France Télévisions);

— да се осъди Комисията да приеме решение за започване на предвидената в член 88, параграф 2 ЕО официална процедура по разследване на помощта;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяна на Решение С(2008) 3506 окончателен на Комисията от 16 юли 2008 г., с което Комисията е приела, че помощ под формата на предоставяне на капитал от 150 милиона EUR в полза на France Télévisions е съвместима с общия пазар. В този контекст жалбоподателят иска започване на официалната процедура по разследване съгласно член 88, параграф 2 ЕО.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква по същество две правни основания:

— основано на заключението, че са съществували сериозни трудности, във връзка с които Комисията била длъжна да започне официалната процедура по разследване, предвидена в член 88, параграф 2 ЕО, като тези сериозни трудности се доказвали от: i) факта, че решението било опорочено от фактически неточности, ii) недостатъчната информация, с която разполагала Комисията и iii) необичайно краткия срок, както и обстоятелствата на фазата на предварителното разглеждане;

— изведено от липсата на мотиви, доколкото Комисията не била събрала цялата необходима информация и/или не била взела предвид информацията, с която разполага, и доколкото съображенията на Комисията в точка 23 от обжалваното решение можело да се отклонят от нейни предходно възприети позиции, без обаче Комисията да изясни причините, поради които се отклонява от тях.

Жалба, подадена на 22 декември 2009 г. — 4сare/CXВП —
Laboratorios Diafarm (Acumed)

(Дело T-575/08)

(2009/С 55/76)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: 4сare AG (Kiel, Германия) (представител: S. Redeker, Rechtsanwältin)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Laboratorios Diafarm, SA (Barbera del Valles, Испания)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 7 октомври по преписка R 16636/2007-2 и да се отхвърли възражението на встъпилата страна,
- да се осъди ответникът и встъпилата страна да заплатят разностите.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка „Acumed“ за стоки от класове 3, 5 и 9 (заявка № 4493136)

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в процедурата по възражението: Laboratorios Diafarm, SA

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Испанска словна марка „AQUAMED ACTIVE“ (марка № 2506452) за стоки от клас 5 и словна марка на Общността „AQUAMED ACTIVE“ (№ 2882272) за стоки от клас 5

Решение на отдела по споровете: Уважава възражението

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94⁽¹⁾, тъй като не съществува вероятност от объркване на конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Жалба, подадена на 23 декември 2008 г. — Германия/
Комисия

(Дело T-576/08)

(2009/С 55/77)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: M. Lumma и B. Klein)

Отвeтник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени Регламент (ЕО) № 983/2008 на Комисията от 3 октомври 2008 година за приемане на план относно разпределянето между държавите-членки на ресурси, начислени към 2009 бюджетна година, за снабдяването с храна от интервенционните складове в полза на най-нуждаещите се лица в Общността,
- Да се запазят последиците от отменения регламент,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяната на Регламент (ЕО) № 983/2008 на Комисията от 3 октомври 2008 година⁽¹⁾, който съдържа годишния план за 2009 г. на програмата за разпределяне на храни в полза на особено нуждаещи се лица в Общността.

Според жалбоподателя регламентът няма правно основание в общностното право. Наистина, той се основава на Регламент (ЕО) № 1234/2007⁽²⁾, който от своя страна намира правното си основание в общата селскостопанска политика на Общността (членове 36 и 37 във връзка с член 33 ЕО), но не отговаря обаче на поставените там изисквания.

Първоначално програмата е оформена като допълнителна компетентност към общата селскостопанска политика, тъй като наличните интервенционни складове са се използвали по същество за социални цели. От много години обаче програмата работела изключително с допълнително закупуване на храни на пазара, тъй като поради реформите в общата селскостопанска политика почти нямало интервенционни складове. Жалбоподателят разглежда програмата понастоящем като чист социално-политически инструмент на Общността, за който не съществувало правно основание (принцип на предоставена компетентност).

Така обжалваният регламент не бил в съответствие с предписанията в член 27, параграф 2 от Регламент № 1234/2007, който допуска допълнителното закупуване на храна за програмата само при наличие на временен капацитет на интервенционните складове. Междувременно обаче преобладаващото допълнително закупуване се е превърнало в трайно състояние.

Обжалваният регламент не преследвал и никоя от посочените в член 33, параграф 1 ЕО цели на общата селскостопанска политика.

За да се избегнат трудностите при изпълнението на годишната програма жалбоподателят иска от Съда да ограничи действието на отмяната до разпоредбата относно допълнителното закупуване на член 2 във връзка с приложение II от Регламент № 983/2008.

- (¹) Регламент (ЕО) № 983/2008 на Комисията от 3 октомври 2008 година за приемане на план относно разпределянето между държавите-членки на ресурси, начислими към 2009 бюджетна година, за снабдяването с храна от интервенционните складове в полза на най-нуждаещите се лица в Общността (ОВ L 268, стр. 3).
- (²) Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) (ОВ L 299, стр. 1).

**Жалба, подадена на 23 декември 2008 г. — DVB Project/
СХВП — Eurotel (DVB)**

(Дело T-578/08)

(2009/C 55/78)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: DVB Project (Le Grand Saconnex, Швейцария)
(представител: W. Pors, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар
(марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Eurotel SpA (Милано, Италия)

Искания на жалбоподателя

- Да отмени Решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 14 октомври 2008 г. по преписка R 1387/2007-2; и
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Марката „DVB“ за стоки и услуги от класове 9 и 38

Притежател на марката на Общността: Жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Другата страна в производството пред апелативния състав

Решение на отдела по заличаването: Отхвърля искането за обявяване на недействителност

Решение на апелативния състав: Уважава жалбата и отменя оспореното решение

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент 40/94 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е постановил, че монополът върху регистрираната марка на Общността, предмет на искането за обявяване на недействителност, ще засегне сериозно дейността на търговците в областта на далекосъобщенията; нарушение на член 7, параграф 3 и член 51, параграф 2 от Регламент 40/94 на Съвета, тъй като апелативният състав не е анализирал същността на повдигнатия от жалбоподателя въпрос за придобития отличителен характер.

**Жалба, подадена на 30 декември 2008 г. — Cantiere
Navale De Poli/Комисия**

(Дело T-584/08)

(2009/C 55/79)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Cantiere Navale De Poli SpA (представители:
A. Abate, адвокат, R. Longanesi Cattani, адвокат)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението, прието от Европейската комисия на 21 октомври 2008 г. във връзка с италианска държавна помощ C 20/2008 (ex N 62/2008).
- Да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регламент (ЕО) № 1177/2002 на Съвета от 27 юни 2002 година (ОВ L 172, стр. 1) се основава на член 87, параграф 3, буква д) ЕО и въвежда временен защитен механизъм за корабостроенето с цел да се възстановят пазарните условия, изменени от антиконкурентните практики на корейските корабостроителници. Изтичането на срока на действие на регламента,

първоначално определено за 31 март 2004 г., впоследствие е отложено с една година, като по този начин се позволява на общностните корабостроителници до 31 март 2005 г. (новата дата на изтичане действието на регламента) да сключват други договори за изграждането на определени видове кораби за превоз на товари. В подкрепа на тези договори регламентът предвижда помощ в размер на до 6 % от договорната стойност. Жалбоподателят е страна по пет договора за изграждане на химикаловози.

С цел да финансира всички договори през периода 2002-2005 г., Италия уведомява за два финансови пакета, всеки от по 10 милиона евро. Комисията разрешава първия с решение от 19 май 2004 г., но отказва да разреши втория финансов пакет с оспорваното решение. Комисията възприема гледището, че допълнителното финансиране представлява „нова помощ“ по смисъла на член 4 от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 година (ОВ L 140, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 42), доколкото е повече от 20 % от оригиналния бюджет на схемата. Освен това Комисията заявява, че допълнителното финансиране е несъвместимо с общия пазар, доколкото уведомлението е извършено след 31 март 2005 г., когато изтича действието на Регламент № 1177/2002.

Жалбоподателят посочва, че за италианското правителство е било невъзможно да подготви до 31 март 2005 г. финансирането на договори, за които не е можело да знае, тъй като предприятието е имало право да сключва такива договори до последния ден от прилагането на регламента (31 март 2005 г.).

Жалбоподателят по-специално изтъква следните правни основания, за да оспори решението:

- нарушение на Регламент № 1177/2002 в светлината на специфичната цел, преследвана от законодателя в областта на член 87, параграф 3, буква д) ЕО;
- нарушение на член 4, параграф 2, буква а) от Регламент № 794/2004 на Комисията във връзка с квалифицирането на допълнителното финансиране от 10 милиона евро като „нова помощ“;
- ирелевантност на препоръката на от 20 юни 2005 г. на Органа за уреждане на спорове на СТО относно корабостроителните договори, законно сключени съгласно Регламент № 1177/2002;
- непредставяне на мотиви относно твърдяната липса на правно основание да се разреши допълнителното финансиране;
- нарушение на принципа на добрата администрация, правото на изслушване, правото на защита и принципите на равно третиране, субсидиарност и пропорционалност.

Жалба, подадена на 24 декември 2008 г. — Керма/СХВП (BIOPIETRA)

(Дело T-586/08)

(2009/С 55/80)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Kerma SpA (Puegnago sul Garda, Италия) (представител: A. Manzoni, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

- да се постанови, че марка BIOPIETRA е в съответствие с член 4 от Регламент № 40/94 и не е лишена от отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94.
- да се осъди СХВП, ако се конституира като страна и загуби делото, да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „BIOPIETRA“ (заявка за регистрация № 5 658 893) за стоки от клас 19.

Решение на поверителя: отхвърля заявката за регистрация.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение и неправилно прилагане на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 относно марката на Общността.

Иск, предявен на 2 януари 2009 г. — Италия/Комисия

(Дело T-3/09)

(2009/С 55/81)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Република Италия (представител: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищеца

— да се отмени решението на Комисията от 21 октомври 2008 година относно държавна помощ С 20/2008 (ex 62/2008), която Република Италия има намерение да приведе в действие чрез изменение на схема N 59/04 относно временния защитен механизъм за корабостроене, което решение е с номер С(2008) 6015 окончателен и е съобщено на Република Италия на 22 октомври 2008 г. с писмо от 22 октомври 2008 г. № SG-Greffe (2008) D/206436.

Правни основания и основни доводи

Обжалваното решение в настоящото дело е същото като това в дело *Cantiere Navale De Poli/Комисия* (T-584/08).

Правните основания и основните доводи са сходни с изтъкнатите в делото, посочено по-горе.

Жалба, подадена на 5 януари 2009 г. — UniCredit/CXВП — Union Investment Privatfonds (UniCredit)

(Дело T-4/09)

(2009/С 55/82)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: UniCredit SpA (Рим, Италия) (представители: G. Florida, avvocato, R. Florida, avvocato)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Union Investment Privatfonds GmbH (Франкфурт на Майн, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав на СХВП, постановено на 3 ноември 2008 г. в производството по преписка № R 1449/2006-2 относно процедура по възражение № В699.746.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна цветна марка „1 (цифрата пресича окръжност по диагонал) UniCredit“ (заявка за регистрация № 2 911 105), за да се обхванат стоки и услуги от класове 9, 16, 35, 36, 38, 39, 41 и 42.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в процедурата по възражението: Union Investment Privatfonds GmbH.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: германски словни марки „UniSECTOR“, „UniDynamicFonds“ и „UniGarant“ за услуги от класове 35 и 36.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението по отношение на услугите от клас 36.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: неправилно прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността. Според жалбоподателя в обжалваното решение не е взета предвид нито способността за възприемане на потребителите, към които са насочени обхванатите услуги, нито несъществуващият или слаб отличителен характер на представката „Uni“.

Жалба, подадена на 15 януари 2008 г. от Luigi Marcuccio срещу Определение от 4 ноември 2008 г. на Съда на публичната служба по дело F -133/06, Marcuccio/Комисия

(Дело T-9/09 P)

(2009/С 55/83)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

— Във всички случаи:

(А.1) да се отмени изцяло и без никакво изключение обжалваното определение.

(А.2) да се обяви за напълно допустима жалбата пред първата инстанция.

— Като главно искане:

(Б.1) да се уважат изцяло и без никакво изключение исканията на жалбоподателя, посочени в жалбата пред първата инстанция;

(Б.2) да се осъди ответника да заплати в полза на жалбоподателя всички направени от него съдебни разноски, разходи и хонорари, както по първоинстанционното производство, така и по настоящото производство по обжалване;

— При условията на евентуалност:

(Б.3) да се върне настоящото дело на Съда на публичната служба, който да се произнесе отново, в различен състав, по същество.

Правни основания и основни доводи

Настоящото обжалване е насочено срещу определението на Съда на публичната служба от 4 ноември 2008 г. по дело F-133/06, L. Marcussio/Комисия.

В подкрепа на своите искания жалбоподателят изтъква следните правни основания:

- а) Пълна липса на разследване и непроизясняне по основен въпрос на спора, тъй като с обжалваното определение Съдът на публичната служба не се е произнесъл по искането за обявяване за несъществуващо *ex lege* на обжалваното пред него решение.
- б) Пълна липса на мотиви на съдържащите се в обжалваното определение констатации, както относно недопустимостта на исканията „да се осъди Комисията да върне на жалбоподателя личните му вещи“, „да се отмени обжалваното решение“ и „да се изплати обезщетение за вреди“, така и относно осъждането на жалбоподателя да заплати съдебните разноски, и поради изопачаване и преиначаване на фактите, пълна липса на разследване, ирелевантност и необоснованост, както и погрешно тълкуване и неправилно прилагане на общностните норми и съдебна практика.
- в) Процесуално нарушение, изразяващо се в неспазване на задължението за невземане предвид на съдържанието на подадената от ответника следи изтичане на срока писмена защита, което може да увреди интересите на жалбоподателя.
- г) Нарушение на нормите за справедлив съдебен процес.

Жалба, подадена на 14 януари 2009 г. — Formula One Licensing/CXВП — Racing — Live (F1 — Live)

(Дело T-10/09)

(2009/C 55/84)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Formula One Licensing BV (Амстердам, Нидерландия) (представител: B. Klingberg, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Racing — Live SA (Монпелие, Франция)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 16 октомври 2008 г. по преписка R 7/2008 1,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски,

— да се осъди другата страна в производството пред апелативния състав да заплати разноските по производството пред CXВП.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка „F1 — Live“ за стоки и услуги от класове 16, 38 и 41

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Международна регистрация № 732 134 на словната марка „F1“ за стоки и услуги от класове 16, 38 и 41; германска регистрация № 30 007 412 на словната марка „F1“ за услуги от клас 41; регистрация в Обединеното кралство № 2 277 746 D на словната марка „F1“ за стоки и услуги от класове 16 и 38; Регистрация в Общността № 631 531 на фигуративната марка „F1 Formula 1“ за стоки и услуги от класове 16, 38 и 41; други марки като „F1 Racing Simulation“, „F1 Pole Position“ и „F1 Pit Stop Café“

Решение на отдела по споровете: Отхвърля заявката за регистрация на марката на Общността

Решение на апелативния състав: Отменя оспорваното решение, отхвърля възражението и допуска регистрацията на заявената марка на Общността

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, точка б) от Регламент 40/94 на Съвета, доколкото апелативният състав неправилно приема, че липсва вероятност от обръкване между марките, предмет на спора; нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент 40/94 на Съвета, тъй като апелативният състав не установява, че ползването без основателна причина на марката на Общността, предмет на спора, се ползва неоснователно от отличителните белези или от добрата репутация на по-ранната марка, или ще ѝ нанесе вреда.

Жалба, подадена на 14 януари 2009 г. — Özdemir/CXВП — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)

(Дело T-11/09)

(2009/C 55/85)

*Език, на който е подадена жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Rahmi Özdemir (Dreieich, Германия) (представители: M. Heinrich, I. Hoes, C. Schröder, K. von Werder и J. Wittenberg, lawyers)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Дания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни) от 3 ноември 2008 г. по преписка R 858/2007-2,
- да се отхвърли възражението на другата страна в производството пред апелативния състав от 25 януари 2005 г. срещу заявката за регистрация на марка на Общността — заявка № 3 493 137 и
- да се осъди другата страна в производството пред апелативния състав да заплати съдебните разноски, включително разноските, направени в процедурата по възражение.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „James Jones“ за стоки от клас 25

Притежател на марката или знака, на който е направено позоваване в процедурата по възражението: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Словна марка на Общността „Jack & Jones“, регистрирана под № 1 107 747 за стоки от класове 3, 18 и 25; словна марка „Jack Jones“, регистрирана в Обединеното кралство под № 2 063 437 за стоки от клас 25; словна марка „Jack Jones“, регистрирана в Бенелюкс под № 474 622 за стоки от клас 25; словна марка „Jack & Jones“, регистрирана в Дания под № VR 1990 06569 за стоки от клас 25

Решение на отдела по спорoвете: Уважава възражението за всички спорни стоки

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е приел, че е налице вероятност от объркване между разглежданите марки; нарушение на член 43, параграф 2 от Регламент № 40/94 на Съвета, тъй като пред апелативния състав не е представено доказателство за използване на регистрираната в Обединеното кралство марка № 2 063 437.

Жалба, подадена на 19 януари 2009 г. от Luigi Marcuccio срещу определение, постановено на 4 ноември 2008 г. от Съда на публичната служба по дело F-87/07, Marcuccio/Комисия

(Дело T-16/09 P)

(2009/C 55/86)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- При всяко положение:
 - (A.1) да се отмени обжалваното определение изцяло, без никакво изключение;
 - (A.2) да се обяви, че предявената в първоинстанционното производство жалба е била напълно допустима;
- основни искания:
 - (B.1) да се уважат изцяло и без никакво изключение исканията, съдържащи се в първоинстанционната жалба;
 - (B.2) да се осъди ответникът да възстанови на жалбоподателя всички разноски, които той е направил както в първоинстанционното производство, така и в рамките на настоящото обжалване;
- или при условията на евентуалност:
 - (B.3) да се върне настоящото дело пред Съда на публичната служба в друг състав, за да се произнесе още веднъж по него.

Правни основания и основни доводи

Обжалваният в конкретния случай акт е определението, постановено от Съда на публичната служба на 4 ноември 2008 г. по дело F-87/07 L. Marcuccio/Комисия.

Правните основания и основните доводи са сходни с посочените по дело T-9/09 L. Marcuccio/Комисия.

Жалбоподателят по-специално изтъква, че Съдът на публичната служба не се произнесъл по основен пункт от спора, а именно разрешението да се представи докладна записка, подписана от лекар. Посочва се също пълната липса на мотиви и отсъствието на логика в аргументите относно твърдяната недопустимост на искането на обезщетение за вреди, на искането Съдът на публичната служба да обяви „съществуването на разглежданите действия, факти и поведение, както и — поне инцидентно — тяхната незаконност“ и на първоинстанционната жалба в нейната цялост.

Жалба, подадена на 16 януари 2009 г. от Комисията на Европейските общности срещу решение, постановено на 4 ноември 2008 г. от Съда на публичната служба по дело F-41/06, Marcuccio/Комисия

(Дело T-20/09 P)

(2009/C 55/87)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Комисията на Европейските общности (представители: A. Dal Ferro, avvocato, C. Berardis-Kayser, J. Currall)

Друга страна в производството: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното съдебно решение.
- да се върне делото на Съда на публичната служба за произнасяне по останалите правни основания на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Решение на Съда на публичната служба (СПС) от 4 ноември 2008 г., отменящо Решение на Комисията от 30 май 2005 г., с което жалбоподателят в първоинстанционното производство е задължен да прекрати служебното си правоотношение поради своята инвалидност, установена от комисията по инвалидност. СПС освен това е определил сумата от 3 000 EUR като обезщетение за претърпените неимуществени вреди.

Отмяната се основава изключително върху приемането на първото правно основание на жалбата относно липсата на мотиви.

В това отношение жалбоподателят отбелязва, че достигайки до този резултат, съдът в първоинстанционното производство е допуснал грешки при прилагане на правото, като по същество е заключил, че лекарите, участващи в процедура за признаване на инвалидност, основана на членове 53, 59 и 78 от Правилника, трябва да представят в подкрепа на своите заключения мотивация, аналогична на изискваната в процедурите за професионално заболяване или за злополука по смисъла на член 73. Отново според Комисията, като е постъпил по този начин СПС е обърнал двете процедури, което е довело до неоснователно утежняване на процедурите за признаване на инвалидност.

Жалба, подадена на 21 януари 2009 г. — CNOP и CCG/Комисия

(Дело T-23/09)

(2009/C 55/88)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Conseil National de l'Ordre des Pharmaciens (CNOP) (Париж, Франция), Conseil Central de la Section G de l'Ordre National des Pharmaciens (CCG) (Париж, Франция) (представители: Y.-R. Guillou, H. Speyart и T. Verstraeten, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищците

- да се отмени спорното решение, и
- да се осъди Комисията да заплати направените от нея съдебни разноски и тези, направени от жалбоподателите.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите искат отмяна на Решение С(2008) 6494 на Комисията от 29 октомври 2008 година, с което Комисията разпорежда съгласно член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 ⁽¹⁾ на жалбоподателите да се подчинят на проверка относно участието им в и/или евентуалното прилагане на споразумения или съгласувани практики, които противоречат на разпоредбите на член 81 ЕО и/или член 82 ЕО.

Това поведение се изразило във формата на решения, които имали за цел да възпрепятстват достъпа на фармацевти и/или на юридически лица до пазара на услуги, свързани с медицинските биологични анализи, да ограничат тяхната дейност на този пазар или да ги изключат от него, по-конкретно като не вписват фармацевтите и/или юридическите лица, които искат да предоставят услуги, свързани с медицинските биологични анализи, в таблицата от раздел Ж и като не актуализират вписването им в тази таблица.

В подкрепа на своята жалба жалбоподателите изтъкват три правни основания, изведени от:

- нарушение на принципа, според който решенията на общностните институции трябва да са насочени към образувания, които имат правосубектност, тъй като Ordre National des Pharmaciens е също адресат на обжалваното решение, без да има такава правосубектност,
- нарушение на задължението за мотивиране, тъй като Комисията не определя ясно образуванието, което може да представлява предприятие или сдружение на предприятия по смисъла на член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 и не посочва съображенията, които обосновават такава квалификация,

— нарушение на член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003, доколкото нито жалбоподателите, нито *Ordre National des Pharmaciens* i) са предприятия, тъй като не упражняват никаква икономическа дейност, нито ii) биха могли да бъдат квалифицирани като сдружения на предприятия, тъй като обединяват съвкупност от членове, от които не всички упражняват икономическа дейност, и не отговарят на показателите за определяне на сдружение на предприятия, установени от Съда за професионалните сдружения, на които се възлагат обществени задачи.

(¹) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Това поведение по-специално се изразило във формата на решения, които имали за цел да възпрепятстват достъпа на фармацевтите и/или на юридическите лица до пазара на услуги, свързани с медицинските биологични анализи, да ограничат дейността им на този пазар или да ги изключат от него.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят посочва едноединствено правно основание, изведено от нарушение на принципа, според който решенията на общностните институции трябва да бъдат отправени към субекти, които имат правосубектност, тъй като адресатът на спорното решение вече не съществувал към момента на приемането на решението.

(¹) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 21 януари 2009 г. — *Biocaps*/Комисия

(Дело T-24/09)

(2009/C 55/89)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: *Biocaps* (Orsay, Франция) (представители: Y.-R. Guillou, H. Spreyart и T. Verstraeten, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се отмени спорното решение; и
- да се осъди Комисията да заплати направените от нея съдебни разноски и тези, направени от жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят, правен субект, отговорен за стопанисването на *Laboratoire Champagnat Desmoulins Philiprakis*, иска отмяна на Решение C(2008) 6524 на Комисията от 29 октомври 2008 година, с което Комисията разпорежда съгласно член 20, параграф 4 от Регламент № 1/2003 (¹) на посочената лаборатория, както и на всички пряко или непряко контролирани от нея субекти, да се подчинят на проверка относно участието им в и/или евентуалното прилагане на споразумения или съгласувани практики, които противоречат на разпоредбите на член 81 ЕО и/или на член 82 ЕО.

Определение на Първоинстанционния съд от 17 декември 2008 г. — *Groupe Perry* и *Isibiris*/Комисия

(Дело T-132/98) (¹)

(2009/C 55/90)

Език на производството: френски

Председателят на шести състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 312, 10.10.1998 г.

Определение на Първоинстанционния съд от 18 декември 2008 г. — *Fédération nationale du Crédit agricole*/Комисия

(Дело T-98/06) (¹)

(2009/C 55/91)

Език на производството: френски

Председателят на четвърти състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 131, 3.6.2006 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 27 ноември 2008 г. — Klug/ЕМЕА

(Дело F-35/07) ⁽¹⁾

(Публична служба — Срочно наети служители — Неподновяване на договор с определен срок — Неблагоприятен доклад за оценка — Психически торлоз)

(2009/C 55/92)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bettina Klug (Лондон, Обединено кралство) (представители: първоначално W. Gurr, avocat, впоследствие S. Zickgraf, avocat)

Отвeтник: Европейска агенция по лекарствата (ЕМЕА) (представители: V. Salvatore, S. Vanlievendael, подпомагани от H.-G. Kamann и N. Rößler, avocats)

Предмет

Отмяна на решението на Европейска агенция по лекарствата, отхвърлящо жалбата на жалбоподателя за продължаване на трудовия му договор — Искане за нов доклад за оценка — Искане за обезщетение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 140, 23.6.2007 г., стр. 45.

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 20 януари 2009 г. — Klein/Комисия

(Дело F-32/08) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Пенсии — Пенсия за инвалидност — Смърт — Понятие за дете на издръжка — Член 2 от приложение VII към Правилника — Обезщетение при смърт — Субсидия при смърт — Пенсия за сирак)

(2009/C 55/93)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Marie-Claude Klein (Grasse, Франция) (представители: адв. S. Rodrigues и адв. C. Bernard-Glanz, avocats)

Отвeтник: Комисия на Европейските общности (представители: г-н D. Martin и г-жа K. Herrmann)

Предмет

Отмяна на решението на ОН от 4 май 2007 г. за отказ да се предостави на жалбоподателката субсидия при смърт, обезщетение при смърт и пенсия за сирак.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-жа Klein понася всички съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 116, 9.5.2008 г., стр. 36.

Жалба, подадена на 17 декември 2008 г. — Petrilli/Комисия

(Дело F-100/08)

(2009/C 55/94)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Alessandro Petrilli (Grottammare, Италия) (представители: J.-L. Lodomez, J. Lodomez, avocats)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението на органа по назначаването относно определянето на мястото на основното жилище на жалбоподателя.

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменено решението от 16 септември 2008 г., с което органът по назначаването е отхвърлил определянето на мястото на основното жилище на жалбоподателя в Италия,
- ако е необходимо, да бъде отменено евентуално решение, което Комисията би могла да вземе във връзка с продължаване на процедурата по подадената от жалбоподателя жалба поради представяне на нови доказателства,
- да бъде осъдена Комисията да заплати считано от 1 юли 2007 г. върху сумите, дължими въз основа на прилагането с обратна сила на коригиращия коефициент за Италия за неговата пенсия, лихви, определени въз основа на основния лихвен процент, определен от ЕЦБ за основните операции по рефинансиране, приложим през съответния период, завишен с два пункта,
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 15 декември 2008 г. — Marcuccio/Комисия

(Дело F-102/08)

(2009/C 55/95)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет на производството

Отмяна на решението на Комисията, с което се отхвърля искането на жалбоподателя с предмет, от една страна, обезщетение за вредите, претърпени във връзка с преместването на личните му вещи, намиращи се в служебното му жилище в Луанда и, от друга страна, унищожаване на всички документи, свързани с намиращите се у ответника преместени вещи, и връщането на тези вещи на жалбоподателя.

Искания на жалбоподателя

- да се обяви за несъществуващо *ex lege* или, при условията на евентуалност, да се отмени решението, с което се отхвърля искането от 1 септември 2007 г. и, доколкото е необходимо, решението, с което се отхвърля жалбата от 20 март 2008 г.,
- при необходимост, да се обяви за несъществуваща *ex lege* или, при условията на евентуалност, да се отмени докладната записка от 18 юли 2008 г.,
- да се установи, че на 30 април 2003 г. и на 2 май 2003 г. служители на ответника или негови представители са влезли в служебното жилище на жалбоподателя, против волята му, направили са снимки, съставили са списък на предполагаемите лични вещи на жалбоподателя, направили са оценка на всяка вещ от списъка, влезли са в автомобила на жалбоподателя, взели са личните вещи и автомобила на жалбоподателя, отстранили са жалбоподателя от жилището му и са взели личните му принадлежности,
- да се установи и обяви незаконосъобразността на тези действия,
- да се осъди ответникът да състави списък, който точно идентифицира всеки отделен документ, свързан с горепосочените факти и да уведоми писмено жалбоподателя за този списък,
- да се осъди ответникът да се погрижи за физическото унищожаване на всеки отделен документ и да уведоми жалбоподателя за това унищожаване,
- да се осъди ответникът да се погрижи за връщането на жалбоподателя на личните му вещи,
- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателя, като обезщетение за вредите, произтичащи от горепосочените факти, сумата от 722 000 EUR или съответната по-голяма или по-малка сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост,
- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателя лихвите върху сумата от 722 000 EUR, считано от датата на искането — 1 септември 2007 г. до реалното изплащане на тази сума,
- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателя, като обезщетение за вредите, произтичащи от несъставянето на списък на документите и неуведомяването на жалбоподателя за този списък, сумата от 100 EUR на ден или съответната по-голяма или по-малка сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост, считано от утре до деня, в който жалбоподателят бъде уведомен за списъка на документите,

- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателя, като обезщетение за вредите, произтичащи от липсата на физическо унищожаване на документите, сумата от 100 EUR на ден или съответната по-голяма или по-малка сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост, считано от утре до деня на физическото унищожаване на документите,
- да се осъди ответникът да заплати на жалбоподателя, като обезщетение за вредите, произтичащи от невръщането на личните вещи на жалбоподателя, сумата от 100 EUR на ден или съответната по-голяма или по-малка сума, определена от Съда на публичната служба по справедливост, считано от утре до деня на връщане на вещите,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

**Жалба, подадена на 9 януари 2009 г. —
Putterie-de-Beukelaer/Комисия**

(Дело F-1/09)

(2009/C 55/96)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Françoise Putterie-de-Beukelaer (Брюксел, Белгия) (представител: E. Voigelot, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет на производството

Отмяна на решението жалбоподателката да не бъде допусната до процедурата по атестиране за 2007 година.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на ОН от 30 септември 2008 г., с което се отхвърля жалбата на жалбоподателката срещу решението нейната кандидатура да не бъде допусната до атестирането за 2007 г.;
- да се отмени решението на ОН кандидатурата на жалбоподателката да не бъде допусната до атестирането за 2007 г.;
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 19 януари 2009 г. — Menghi/ENISA

(Дело F-2/09)

(2009/C 55/97)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Achille Menghi (Cagliari, Италия) (представител: L. Defalque, avocat)

Ответник: Европейска агенция за сигурност на мрежите и информацията

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението, с което не се продължава договора на жалбоподателя след изтичане на изпитателния срок, както и искане за обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението от 3 октомври 2008 г., с което е отхвърлена жалбата на жалбоподателя срещу решението на органа, упълномощен да сключва договори за наемане от 14 март 2008 г. да не бъде продължен договорът му,
- въз основа на това да се отмени решението на органа, упълномощен да сключва договори за наемане от 14 март 2008 г. да не бъде продължен договора на жалбоподателя,
- да бъде осъден органа, упълномощен да сключва договори за наемане да обезщети жалбоподателя за имуществените вреди, претърпени в резултат от непродължаването на договора за наемането му за срок от три години, за имуществените вреди, претърпени в резултат на медицинските разходи, които той е трябвало да направи във връзка с понесените от психически тормоз неимуществени вреди,
- да се осъди Европейската агенция за сигурност на мрежите и информацията да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 16 януари 2009 г. — Ridolfi/Комисия

(Дело F-3/09)

(2009/C 55/98)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Roberto Ridolfi (Брюксел, Белгия) (представител: N. Lhoëst, avocat)

Ответник: Комисия на Европейските общности

Предмет на производството

Отмяна на решението на ОН, с което на жалбоподателя се отказва преквалифициране и запазване на увеличените надбавки за образование за неговите две по-големи деца.

- ако е необходимо да се отмени изричното решение на Комисията от 6 октомври 2008 г. за отхвърляне на жалбата, подадена на 5 юни 2008 г. от жалбоподателя по член 90, параграф 2;
- да се осъди Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на ОН от 5 март 2008 г., с което на жалбоподателя се отказва преквалифициране и запазване на увеличените надбавки за образование за неговите две по-големи деца;
- да се отмени всяко решение на Комисията, взето в изпълнение на горепосоченото решение на ОН от 5 март 2008 г., по-конкретно нотата на началника на отдел „Права и задължения на длъжностните лица и на договорно наетия персонал“ в Дирекция Външна служба на ГД RELEX от 12 декември 2008 г. за възстановяване на сумата от 1 295,38 EUR;

Определение на Съда на публичната служба от 18 декември 2008 г. — Girrini Fournier/Комисия

(Дело F-21/08) ⁽¹⁾

(2009/C 55/99)

Език на производството: френски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 116, 9.5.2008 г.